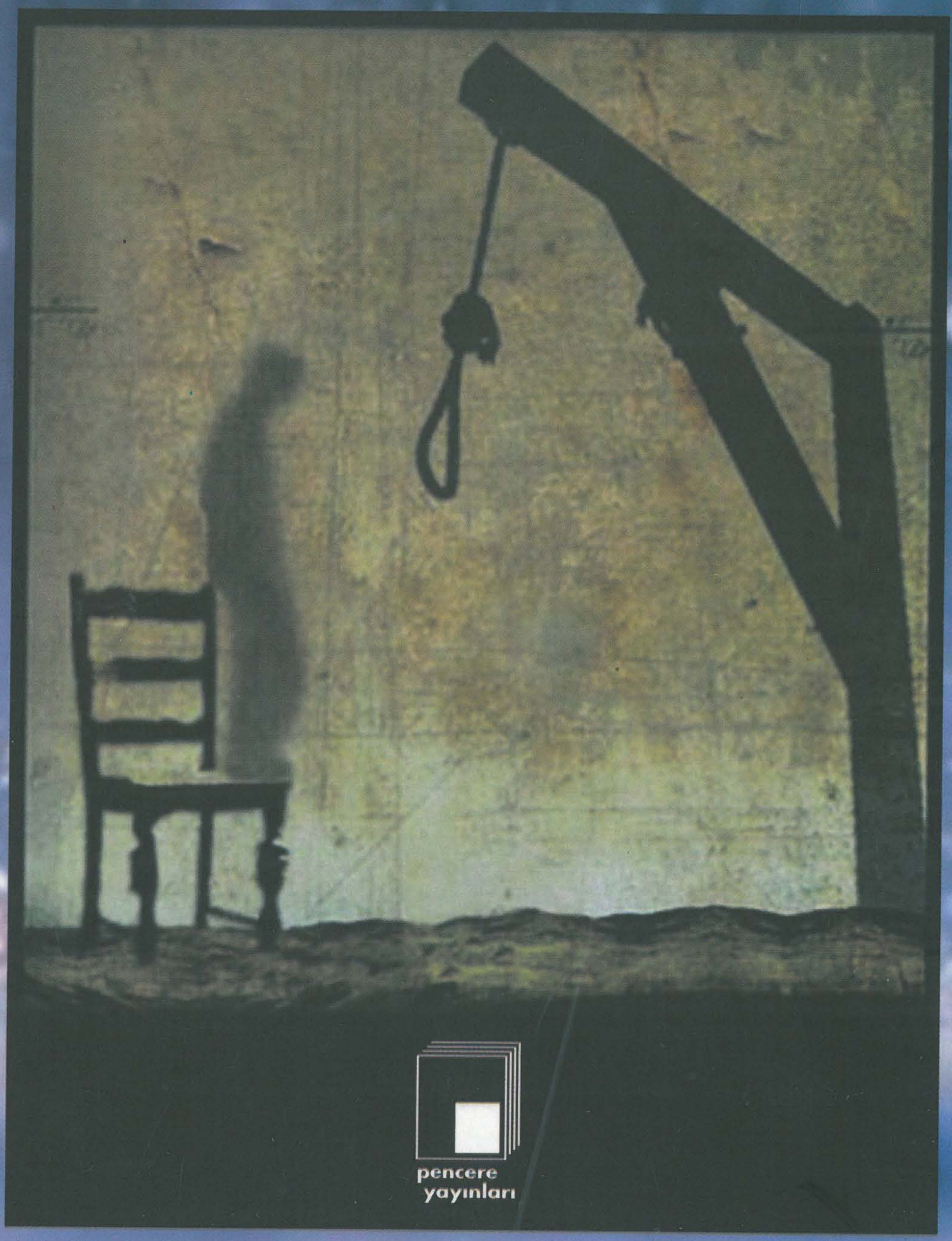
Şiyar Buzcu

Eylül Yağmurları

pencere
yayınları

Şiyar Buzcu
Eylül Yağmurları

Bu kitabın Yayın hakları
Pencere Yayınlarına aittir
Birinci Baskı: Ağustos 2010
Kapak: Hüseyin Yoldaş
Baskı ve cilt: Barış Matbaası
Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi C Blok 291
Davutpaşa -İstanbul Tel: (0212) 674 85 28

Yayın Yönetmeni: Muzaffer Erdoğdu

ISBN 978-605-4049-36-3

PENCERE YAYINLARI: 260
pencereyayinlari@hotmail.com

Osmanağa Mah. Pavlonya Sok. Nuhoğlu İşhanı No. 10/6
Kadıköy / İSTANBUL TEL: (0216) 414 64 41

Şiyar Buzcu

Eylül Yağmurları

İÇİNDEKİLER

İlk ve Son Aşkım	8
Hüzün Çiçeğim	10
Kaç Yıllık Suskunluktun Bende	13
Karanlıklara	17
Hüzün Çuçeğim 2	18
Suskunluk	20
Eylülün Çocukları	22
Notaları Sana Dair	24
İyi Geceler Hayat	26
Biliyorum	28
Mülteciydik	30
Karmaşık Duygulardan Nağmeler	32
Gelene Dair	33
Hüzün Hep Vardı	35
Şehir Gözlüm	36
Munzurum, Mezopotamyam, Diclim, Fıratım	37
Mavi Özgürlük	39
Haykırışname	42
Bir İntiharın Ayak Sesleri	44
Ve Ben Eşkıya	46
Uzaklar	47
Kuytu	50
Eylül	52
Devrimin Mürekkebi	54
Sevdam Sus	55
Neydi Bu İşkence	57
Zaman Vakitsiz Gelip Geçmiştir Anafartalarla	59
Hüzün Çiçeğim 3	61
Yağmur Yağmalı	64
Kaçağız Biz	65
Şarapname	66

Geceden Ayrılık Geçti 68
Yiğitlere 70
Yağmuruma 72
Ölümlerden Ölüm Beğeniyorum 74
Ölüme Yürüyüş 76
Eski Mısırda Bir Tanrı 78
Elde Var Hüzün 79
Yüreği Dağlım 81
Diyarbekir'e Dair 83
İstanbul"a Aşk Karışmış 84
Yalnızlığı Kendine Sakla 86
Gecenin Gözlerine Dökülen Kelimelerim 88
Bir Kağıt Bir Kalem Yeter Bana Ölür Ayak 90
Aşkların En Güzeli 93
Mezopotamyam Gibisin, Hüzün Kokuyorsun 96
Hejan'ım Alın Terim 99
Hejan (Kürtçe) (Türkçe Anlamı) Değerli İçimin Tenhalaştığı Saatler 101
Kara Yazgılı Şehrim Siverek 103

Çığlık çığlığa bir düş gördüm, düşüyordum düşümden...
Uyandım kan ter içinde, zifiri gecenin seyrine daldım
penceremde bir yıldız düştü
gecenin koynundan pencereme.

Düşümde;
Gecenin göğünde masa kuruluyor...
Baş köşeye hüzün
Hemen yanına gece
Yıldız mahçup
Ay utangaç
Şiirler sessiz
Ve başladılar gece yarısı hüzünlerini anlatmaya
Hepsinin diyeceği çok şey vardı
Şiirler yazıldı
Yıldızlar ışıldadı
Ay ağladı
Hüzün kapladı masanın etrafını
Gece kızıl renge büründü
Şiir söz alıyor diğer konuklardan müsaade isteyerek
Başlıyor dökmeye içini...
...

İLK VE SON AŞKIM...

Uzat ellerini bana
Korkma benden
Ürkütmesin hüzünlü bakışlarım seni
Koy başını omuzlarıma
Güzel saçlarında dolaşsın elim
Sen öylece sus,sadece sus
Dinle yüreğimin sesini,kulak ver ona...

Yitiriyorum kendimi yokluğunda,
sorgusuz sualsiz uzaklaşıyorum gözbebeklerimden,
içimi acıtan hasretine rağmen
dolaşıyorum uzun soluklarla köşe başlarını.
Üşüyorum, sensizken ben üşüyorum,
şiirlerimin tam ortasındayım ve üşüyorum
kısık gözlerimle izliyorum düş sokağı sakinlerini,
içimden bir kahkaha çıkıveriyor hoyratça,
dışarı atıyor kendini.

Hüzün,acı ve sevinçlerle karmaşık bir yürek
Hüzün ve acı yüreğe doldukça
huzurlarla sevinçlerle arınan bir yürek
Bir yanı hüzün bir yanı huzur
İkisi arasında bocalayan, ayakta durmaya çalışan bir beden

Bu beden tarifsiz hüzünler ve
acılarla dolup taşan sevinçleride boynuna asan

Gençliğimin hoyrat sevgilisi
Fikrimin ince gülü
Bu can tattı aşkı,sevdayı
Sende buldu huzuru,mutluluğu
Kıyma bu cana
Bana gülüşlerini bağışla
Bana düşlerini emanet et
Bana seni gerek

HÜZÜN ÇİÇEĞİM

Dört duvar ve Yalnızlık...
Yalnızlık dört duvar şimdi bize
Siyah beyaz fotoğraf hüzünleri doldurduk yüreğimize
Ve giyindik üzerimize suskunluğu...

Her dem hüzün kokardın
Hep gidişlerdeydin
Garip memleketler keşfederdin gözbebeklerinde
Karanlıklara karışırdı hüzünlerin zifiri ayrılık ertesinde

Gitme...
Ürkek güvercin sıcaklığıyla kal yanımda
Yalancı baharlara kaptırma kendini
Sonbaharların esintisine salma hayallerini
Kasvetli akşamların ıssız sokaklarına adım atma

Hüzün Çiçeğim
Ahh ahh
Ne çok şey beklerdik
Ne çok şey hayal ederdik oysa

Yüreğimizin kutsal mabedinde büyütürdük coşkun sevdamızı
Aydınlık sabahlara açılan pencere önlerinde açardık gözlerimizi
Yeni bir güne merhaba derdik
Hüzünleri, Acıları, Sızıları bertaraf ederdi gülüşlerimiz

Düşlerin en onurlusunu kazıdık bedenlerimize
En kusursuz nağmelerini bestelerdik sevdamızın
Gülüşlerimizin en masumunu çizerdik tualimize

Ruhumuzdaki kayıp kentleri dolaşırdık
Uzun yolculukların henüz yaşanmamış hayallerini yaşardık
Acılarımızı öğütürdük gül kokulu sevişmelerimizde

Hüzün Çiçeğim

Parmak uçlarımızda yitiriyoruz şimdi birbirimizi,
sıcaklığımızı soğutuyor kardelenler...
Sigaramızın dumanı asılı kaldı küllüğün çarmıhında...
Başımızı koyduğumuz yastığın üzerinde büyük bir boşluk
olacak şimdi, serin akşam vakitlerinde
sıcacık çayların içildiği balkon olmayacak...

Oysa ne çok alışmıştık baharı müjdeleyen yarınlara
Dudaklarımızdan dökülen sevda sözcüklerini itina ile
büyüttük yüreklerimizde
Birlikte aldığımız nefeslerin tadına varabilmek için
umutlarımızı kızıl güneşe savururduk
Gece ayazlarında el ele yürüyüşlerimizi bilinmezliğe doğru
sürdürürcesine arkamıza bakmadan devam ederdik,
yol ayrımları umurumuzda olmazdı,
geçit vermezdik amansız fırtınalara.

Ey HayaT senden dökülüyoruz
Sana akıyoruz Ey Hasret !

Yolculuklarımız hep iki kişilikti, sır gibi yaşardık hayatı,
berrak ve duru gibiydi dokunuşlarımız...
Derin bir yaraya tuz basacak artık yürek sancılarımız...
Ne kadar sevdalıysak bu sevdaya, gökyüzünün doğurduğu
en kutsal sevdadır bizim sevdamız
tüm intiharlar bozguna uğrayacak,
dirilecekler uçurum kenarlarında...

Mühürledik gözlerimizi, dudaklarımızı kelepçeledik,
prangalara vurduk gülüşlerimizi
Uzun bir sessizliğe bürünüyoruz şimdi
tıpkı mezopotamya gibi, munzurun dağeteğinde dile geldi
rozerin çiçekleri, dize geldi karabasan geceler...

Dört duvar ve yalnızlık...
Ayrılık bize, hasret bize
Susarak geceyi bölecek düşlerimiz
Hüznümüz nemli olacak gözlerimizde

Hüzün Çiçeğim
Dört Duvar...
Birde ben
Bir sessizlik
Birde yokluğun
Baştan aşağı suspus
Köşe bucak sis

Ey Ayrılık...
Sendeki bu güç nerden geliyor, nasıl bir hakimiyet ki
tuttuğunu ayıransın, yakaladığını bırakmayansın...

Ey Hüzün Çiçeğim...
Kederlenme artık, bırak bu iç geçirişleri,
daya başını dudaklarını yokluğuma.
Ser verip sır verme sevdamızdan.
Özlemini koy avuçlarına, sabretmeyi öğren,
o gün gelecek elbet, bitecek bu hasretlik...
bensiz bir nefes daha çek rozerin kokularından,
bozkırlara dağıt gözyaşlarını...
Sevdamızın sadeliğinde yaşamak var artık...

Ey Hüzün Çiçeğim...

KAÇ YILLIK SUSKUNLUKTUN BENDE...

Bugün dünden daha yalnızım
Çünkü sen bugünde yoksun
Uykularda yeşeren düşlerimi büyütüyorum karanlıklara
Sen kayıp gittin avuçlarımdan ruhumun mum alevinde
Masum bakışların yok artık
Kayıp gitti ellerin avuçlarımdan
Bir çift yüreğe sığdıramadık uzun soluklu hikayemizi
Bir masal gibiydi herşey seninle
Saf ve temizdi tüm iç geçirişlerimiz
Masumdu hayallerimiz...

Hasretimdin sen oysa her dem
Yüreğim sen diye coşardı sensizken
Tüm yüklemlerime yüklemiştim gözlerinin buğusunu
Uykusuz saatlere bir hasret daha yüklerdi
erguvan kokulu geceler

Kaç yıllık suskunluktun bende
Dökülüverdi sol üst bedenimden duygular
O dökülenler yürektendi, içtendi
Kaç yıllık suskunluktun bende bilmiyorum
Yıl, ay, gün bilemiyorum sayısını

Sevdiceğim, yaralım
Dokunamadığım saçın avuçlarımda yok
Isıtamadığım ellerin avuçlarımda değil artık
Dokunamadığım tenin şimdi yabancı bana

Şimdi gecenin bir vakti acı demliyorum yüreğime
Oturup içiyorum gökyüzünü izleyerek, gözlerim kısık
Ay ışığının ferrine inat gururla bakıyorum gökyüzüne
Demleniyorum uzun süre şiirlerimle başbaşa

Suskunluğumun celladı geri geldi
Senli günlerin hesabını görmeye geldi
Benim olan seni koparmaya geldi bedenimden
Ama bu o kadarda kolay değil yarim
Ya canımı alacak, ya canımı

Suskunluğa mahkum etme yeniden beni
İntiharlara yakınım artık
Söylemiştim sana hatırlıyorsan
Sen yoksa bende, bende yokum beni bıraktığın yerde
Suskunluğa mahkum etme yeniden beni
Uzaklığımsın Şimdi

Hasretin iliklerime kadar işlemiş
Yalnızlığım ve birde ben

Gecenin bir yarısı düşüyor gölgen başucuma
Uyanıyorum ince sızılarla
Yokluğunun geberten sancılarıyla camdan izliyorum
sokak başını
Köhne bir avuntu
Yanaklarımdan dökülen iki damla yaş
Yastığımın altında sakladığım resmin
Yatağa konan teninin kokusu
Yarım yamalak bir teselli oluyor hepsi
Hasretin ciğerlerime kadar işlemiş
Öyleki her sigara dumanı bana ilaç oluyor
Şimdi ölü bir kırlangıç süzülüyor gecenin karanlığından
Başımı yasladığım camın buğusu boşalıyor tenime hafiften

Yaşamak şimdi benim için -sen- demek
Sen demek Yaşamak demek

Ölümü düşünmüyorum bile
İçimdeki senide öldüremem biliyorsun
Anladımki bu bendeki sen mabedimdir artık

Gidişinle bir ülke yarattın bende
Göz kapaklarıma düşen bir karanlıktı gidişin
Tenime işleyen hükümdar dokunuştu teninin sıcaklığı
Hazin bir öyküsün şimdi yalnızlığımın vuslatında

Uzaklığımsın şimdi
Sana yaklaştıkça uzaklaşan muammasın
Çocuk suskunluğuyla beklerim dönmeni

Ömrümün sebebi
Bir haberini beklerim bilesin
Seni seviyorum deyişine can veririm bilirsin
Çık gel hadi
Diğer yarım sensiz
Yetmiyorum artık kendime

Uzaklığımsın şimdi
Çocuk suskunluğuyla beklerim dönmeni

Hayat devam ediyor ...

Zaman hasrerine durmuş
Kurulu tüm saatler gözlerimde vuslata
Tüm dakikaları durdurdu kangren bakışlarım
Şakaklarımdan akıyor yüreğimin delhizlerine hüzünler
Acılara bilenen Şiirlerimden sen dökülüyorsun uğrak defterime
Tozlu raflar arasından çıkardım gönül defterimi
Serdim önüne tüm hikayemi
Kuytu köşelerimde hasret perdelerini örtüyorum
gönlümün cam kenarlarına
Tökezlemedim hiç vurgun yerken hasretinin taşlı yollarında
Kirli sakallarımı sürüyorum beyaz düşlerime
Kimseler gözyaşlarımı görmesin diye çekilirim kendi içime,

yalnız köşeme
Hıçkırıklara boğulurken tek şahidimdir kekremsi karanlıklar
Yalancı baharlara aldanmadım
Gökkuşağının cıvıl cıvıl renklerine asmadım camdan hayallerimi
Sigaramın dumanında savurmadım gülüşlerimi
Tüm yükünü taşıdım sırtımda hayatın

Hayat devam ediyor
Hasretini kör bir kurşunla bitirdim
Bahar kokulu sabahlara gülümseyerek uyanacağım
Ve Sevdalara yeminliyim artık
Uğrayamaz benim sokağıma
Sevdadan yana tüm duygularımı bağışladım
Cerrahpaşa morguna
Ben yokum artık sevdalarda
İsmim anılmayacak hiç bir zaman hiç bir aşk kırıntısında

KARANLIKLARA...

Bu gece yine sana ağladım
Yokluğuna oturdum bir cigara yaktım
Sersem bir iç geçiriş belirdi yüreğimde
Ellerini aradı ellerim
Tenine hasretti tenim

Bu gece yine özledim seni
Yokluğuna oturdum tüm gözyaşlarımı döktüm
Hıçkırıkları dizdim tesbih misali
Umuduma ekledim hayallerimi
Sana dair ne varsa herşeyi tek tek andım

Bu gece yine sensizim narin çiçeğim
Bir sürü sitem sıralayabilirim yokluğuna
Sağır bir hasret sancısı şimdi bendeki
Tüm misafirperverliğini gösteriyor yüreğim hüzünlere

Yaşamak için yeni sebepler arıyorum
Ayrılığı, hasreti, özlemi sıcaklığını, gülüşünü
Sana dair ne varsa içimde yaşıyorum şimdi
Ve susuyorum şimdi bu geceyi yarının üzerine örtüyorum
Yarın gece buluşmak üzere karanlıklar

HÜZÜN ÇİÇEĞİM 2

Gel gönül yaram,
Gel hüzün çiçeğim
Gel hasretim
Sensin yaralarıma merhem
Ancak sen kandırabilirsin gözlerimi
Ancak sen teselli edebilirsin ellerimi
Gelde ikna et yüreğimi yokluğuna
Yarım bırakma beni
Beni bana bırakma yarim
Alıştırma beni sensizliğe
Mahkum etme yokluğuna

Geldiğinde umutlarım prangalıydı, Yüreğim kelepçeli
Kaçıncı hüzünleri yaşıyordu bilemiyorum
Geceler boyu titreyerek uyanıp
hangi kabusu görüyordum hatırlamıyorum
Karanlıklara saklardım hüznümün resmini sen gelmeden önce
Geldiğinde mevsim yazdı, çiçekler açmış,
güneş kavuruyordu ortalığı insanlar cıvıl cıvıldı, neşeliydi
Geldiğinde ben yoktum, beni yoktan var edensin
Geldiğinde ben yapraklarımı dökmüştüm,
hava buz gibiydi bende
Ben seninle hayat buldum, yeniden yeşerdi gönül bahçem,
çiçeklerim seninle açtı

Eyy gözlerimin ferrine düşen yar !
Sen geldin ya bana
Ömrüm oldun ya
Kaderim, alın yazım oldun ya
Bir mutlululuk hikayesi olu verdin içimde
Dilimden düşürmediğim dualarım oldun ya
Sözlerimin en güzel Şiiri oldun
Şiirlerimin satır araları oldun

Eyy dertlerimin dermanı olan yarim !
Çocuk seviçlerimi yüklendin bir anda
Kekeme dilime binbir sözcükler yükledin
Karanlık yalnızlıklarımı aydınlattın
Bir damla tebessümünle içimi ferahlatansın
Sen hoşgeldin bana yarim...

SUSKUNLUK...

Her sabah güneşin kızıllığıyla uyanırım çığlık çığlığa
Her akşam vakti demlenir gözlerim çay kıvamında
Her gece karanlıklarda selamımı yıldızlar alır
Şahittir gökkubbe, ayışığı, arşa uzanan puslu sessizlik

Suskunuz;
Çığlık çığlığa suskunuz ikimizde
İkimizde alışmışız içimizde büyüttüğümüz yalnızlığımıza
Kaybetmekten korktuğumuzdandır belki suskunluğumuz

Sen;
Uğruna feda edeceğin ne varsa yoluna sermekten kaçınmayan
Bağlı olduğu değerlere sıkı sıkı tutunan
Yüreğini sonuna kadar açıp beyaza boyardın tüm gökyüzünü
Aydınlık, saf, temiz bir sevdaya dair

Ben;
Susuyorum,
İçimden çığlık atarak susuyorum
Sana susuyorum
Yüreğim susmayı öğrendi seninle
Gözlerine bakıp susuyorum çığlık çığlığa
Hani uzun uzun gözlerine bakıp bakıp sususum var ya
Gözlerinde içimi ısıtıcak o anlamı yakalamaya çalışmaktı çabam
Yakaladım o sıcaklığı
Suskunluğumun ilk defa beni mutlu ettiğine şahit oldum

Eğer dayanabiliyorsa bu yürek hasretine
Umutlarımı katık ediyorsam yürek coşkuma
Ve sislere karışıp uçmamışsa gökyüzüne gözyaşlarım
Artık vuslat zamanıdır, yürek kenetlenmiştir bedende...

EYLÜLÜN ÇOCUKLARI...

Onlar Umudun Çocukları...

Özgürlüklere susamış yüreklerine tek teselliidir dünyanın bi yerlerinde bir çift gözün gülümsemesi, gökyüzüne uzanan ellerin BARIŞ diye haykırması, ÖZGÜRLÜK diye coşması... Yarine, sevdalısına kavuşmayı, anasının babasının elini öpmeyi, kardaşlarını bağrına basmayı hep umut ederler... Tadını hiç almadıkları bir meyvenin tadı gibidir onlar için

YAŞAMAK... Onlar yaşadı, inadına yaşadı... Teslim etmedi hiç biri Namusunu, Onurunu...

Onlar Savaşın Çocukları...

Yer, mekan fark etmez onlar için, dünyanın herhangi bi yerinde hep aynı gülüş ve öfke ile veda ederler tadına varamadıkları yaşamlarından... Onurlu insan uğruna, özgürlükler uğruna feda etmekten çekinmediler canlarını... Dört bi yana savurdular isyanlarını, Sevdalarını hep dul bıraktılar. İşkenceler yıldırmadı onları ama Kahpece öldürülmeyi haketmedi hiç biri...

Onlar Tarihin Çocukları

Direnç çiçekleri onlar, halepçe kokulu, amed kokulu, ırak kokulu, filistin kokulu, deniz kokulu, güney kokulu, kaya kokulu, nazım kokulu, ibo kokulu... Herbiri ayrı koku... Mezopotamyanın kaçak gülümseyişi onlar, kendırlere bağlı yaşamları, dimdik duruşları, onurlu yaşamları... Bedenlerini, yüreklerini ezdirmedi hiç biri hain postallara, çelikten joplara... Destursuz Ölümlere bağrı açıktılar...

Onlar Eylülün Çocukları

Yürekleri acılarda sınanmış, hayalleri ertelenmiş, yaşamları kısıtlanmış, onurları kırılmış...İdam sehpasında son dilekleri hep aynıdır Barış, Özgürlük, Eşitlik... Son bulsada yaşamları darağacında onlar sizin kirlenmiş dünyanızda tekrar dirilecek...

Onların EYLÜL ün çocukları, Eylül de doğdular, Eylül de öldüler, Eylülde Dirildiler...

NOTALARI SANA DAİR ...

/ Notaları sevdaya dair
Hüzünlü bir şarkıdan geçiyorum şimdi /

Monoton bir hayatın rengarenk yamacında dirsek çürüttüm
Düşlerimin satır aralarında gelincik çiçeklerine akar
gözyaşlarım
Hüzünler toprak rengine bürününce sevdalar dize gelir
Sevdalar bulanınca ayrılıklara gözyaşları intihar olur gözlerde
Ertelenmiş hayallerin sancılarında asılı durur
siyah beyaz resimler
Kahverengi efkarları yüklenince sırtıma
hüzünler sırdaşım olur

Anlamsız düşler üzerine kuruludur hayat
Hayat tek başına koskoca bir yalnızlıktır
Ve hayat bazen intihardır avuçlarımda sıktığım
Ve soluk almadan yürüdüğüm gurbet kaldırımıdır
Hüzünlerden bozma mutlulukları yaşadığım bahçedir

Zalım bir yalnızlık var şimdi bedenimde
Dışarısı hüzün buğulu cam kırıkları
Kekremsi ayrılık acısı bedenimde
Dışarısı özlem, sürgün
Tıpkı gözlerin gibi, ellerin gibi
Yeşil gözlerin gibi uzak ve sürgün

Gülümsemelerimde çoğalan
Sonsuzluğum
Umduğum
Narinim
...

/ Notaları yalnızlığa dair
iki kişilik bir şarkıdan geçiyorum şimdi /

Gözlerimden uzun yolculuklar geçiyor
Hayalinle gözlerime sınırlar çiziyorum hasretine dair

/ Ve
Notaları sana dair
mahrur bir şarkıda bekliyorum /

İYİ GECELER HAYAT!!!..

İyi Geceler Hayat!!!
Kelimelerin sus pus olduğu sadece gözlerimin konuştuğu
vakitsiz bir andayım
Dokunma bu gece bana hayat
Değmesin keskin hüzünlerin yüreğime
Acıtmasın kalbimi serin rüzgarların
Akıtma gözyaşlarımı içime
Değmesin elin sızılı yarama
Hayat, dokunma ne olur bu gece bana...

Tedirginim;
Sen yoksun, sesin yok, gölgen yok...Bir iz, bir haber yok senden.
Senin olma avuntusunu nerede düşürdüm! kime,
nereye emanet ettim hatırlamıyorum..!!!
Avuntumda yitik, sen gibi...

Zehir zembereğim şimdi;
Çocuk yaşımın en olgun zamanındayım, biraz durgun,
biraz suskun...
Kısır döngü bir kör sabahın seyrine uyanırken gözlerim,
benden çaldıklarıyla övünürcesine göz kırpıyordu
gecenin son zemheri ışıkları.

Tedariksizim;
Korsan yürüyüşlerdeyim parmaklarımın üzerinde
Hüznün sessizliğine bürünmüş iki satır siyahım geceye

(D)Üşüyorum birazda maviye çalan
ıslak kirpiklerimin kıyılarından
Bir oda dolusu yalnızlık içindeyim
çığlık çığlığa boğulmaktayım avuçlarımın arasında

Kekemeyim;
Ben bu aşkada, sevdayada kekemeyim
Kaçışlarım sanadır yar
Sanadır Kaçışlarım yar
Yar... kaçışlarım sanadır

İyi Geceler Hayat!!!
Bu gece bana bulaşma ne olur
Sustum ben sana

İyi Geceler Hayat!!!
Git başkasıyla uğraş

BİLİYORUM...

Kör kurşun tadında sevişmeleri bıraktın bana yine giderken...
Sustun ve gittin yine
Buz kesti bedenim yokluğunda
Kırağı düşmüş bir kardelenim şimdi

Ben hayatım boyunca hiç kimseye karşı
bu kadar sabırlı olmadım
Hep asiydim, hırçındım
Umarsızca yaşardım hayatı
Ardıma bakmadan önümdeki yolu yürürdüm hesapsız
Hesapsız acılardan sıyrılır,
elimin tersiyle iterdim sahte mutlulukları
Göz kırpmadım yalancı baharlara
Sırtımı dayamadım umutsuz yarınlara
Nesli tükenmiş bir hayvanın çaresizliğini yüklemedim
omuzlarıma

Dönmeyecekmisin artık ?
Dönmezmisin bir daha ?

Uyandığım tüm günlerin sabahına seni yazdım
Bir tutam güneş çaldım kızıl gezegenlerden
Adını kehribar akşamların karanlığına yazdım
Dönmeyecekmisin artık ?
Dönmezmisin bir daha ?
Gidişin değildi beni bitkin düşüren

Bir hoşçakal bile demeyişindi ardına bakmadan
İki kişilik yalnızlık bıraktın bana şimdi
Yüküm ağır bilesin

Gidişin değildi beni öldüren
Bir gün dönermisin diye beklemekti
İki kişilik yalnızlık bıraktın bana şimdi
Yüküm ağır bilesin

Ve şunu bilki;
Duyguların ödenmesi gereken bir bedeli yoktur
Karşılığını beklemiyorum bu Aşkın
Bedelse bedel, ödemeye hazırım ben her türlü
Gözyaşlarım kutsal bir erdemdir benim için
Ağlamaktan korkmuyorum o yüzden

Ta Şuramda...
Yalnızlık yüreğimin en derininde
Kimseler bilmez orayı
Ben uykularıma yenik düşmezdim
Şu köhne yalnızlıkla tanışalı
Şimdi düşlerim de yalnız, sessiz
Kardelen çiçekleri gibi
Yalnızlık benim içimde
Ta şuramda, yüreğimde
Onu bir ben yaşarım
Kimseler bilmesin orayı
Duymasın kimse içinde koşuşturan çocuk seslerini
Görmesinler esen rüzgarları, kopan fırtınaları
Yalnızlığım bende saklı
Ta şuramda...

MÜLTECİYDİK...

Yürek kıyılarında geçti ömrümüz
Gözlerimizin arasında büyüttük sevdamızı
Uzaklıklar engel değildi gülümsemelerize

Mülteciydik Keskin karanlıklarda
Mülteci aşklar yaşardık Hengamelerde

Huzura ulaşabilmek içindi çabamız
Ellerimizde ıslanmıştı çoban yıldızları
Şiirlerimiz can çekişirdi

İntiharları çoktan yakalamıştık boynundan
Gökyüzünden yıldızlar düşerdi şehrin üstüne
Gözlerimize yağmur taneleri
Karanlıklar sarıp sarmalardı tüm gökyüzünü
Bizi buram buram hasret

Katiliydik düşlerimizin uzun gecelerde
Karabasan uykularımızı bölerdik uçurum kenarlarında
Önümüzde diz çökerdi cehennem bekçileri
El pençe dururdu kirli karanlıklar
Yıldızlara hükmederdi gözlerimiz

Mülteciydik
Sabıka kaydımız yoktu karakollarda
Mülteci sevdaların korkusuz eşkıyalarıydık

Yaşanacak onca şey varken
Yolumuz uzun diye
Umutları biriktirdik kelepçelerimizde
Dışımızda büyüyen çocuk heyecanları biriktirirdik
Gözyaşlarımızı kandırırdık çocuk gülümsemeleriyle
Sığdıramazdık kendimizi hikayemizin içine

Mülteciyiz şimdi
Sabır taşı çatlamış bedenimizin
Fırtınalar koparır içimizdeki ıslıklar
İhtilaller yükselir çığlıklarımızla

Geride bir kaç kırık kalp
Tamamlanmamış satırlar
Islak bakışlar
Hüzünlü sevişmeler
Bırakıyoruz

KARMAŞIK DUYGULARDAN NAĞMELER...

Karanlığı yakardım yürek ateşlerimle
Yıldızlar asılı kaldı ay ışığında
Ağulu acıların tadında demledim hasretini
Gözü yaşlı bulutlardan Hüzzam yağmurları yağar üzerime
Dinlediğim masallarda kaybolmuştum
Riyakar sevdalardan sıyrıldım artık
Yüzü gözü kan içinde bakışların ardındaki perde aralandı
Kurşuni bir ses bölerdi uykularımı
Kerpiç duvarlar kadar mutludur gözbebeklerim
Titrek melodileri mırıldanırım rakımı yudumlarken
Dünün tadıda yok şimdi içtiğim rakımda
Törpüledim şimdi hüzünlerimi avuçlarımda
Mezemin tadı bi başka şimdi
Yüreğim kale gibi sağlam şimdi
Ne acılar, ne ihanetler delebilir zırhtan yüreğimi
Çarmığa gerdirdim geçmişin tüm acılarını
Çiviledim ellerinden tüm izlerini geçmişin

Mutluluk tanrısı doğdu içimde
Hükmediyor yüreğime
Ben o eski ben değilim
Lunaparktaki çocuğun keyifli koşuşturmacası
Bayram harçlığını cebine götürürken yüzündeki gülümseme
Sevgiyi demlerim şimdi her saat başı
Gün ortasında çıkarım kalabalık caddelere
Baharı getirdim ellerimle dünyama
Şimdi iki dudağımın arasından sızan bir hecedir Mutluluk
Kaygısızca bakıyorum artık yarınlara
Aldım ben dersimi hayattan
Ezber ediyorum şimdi aldığım tüm notları

GELENE DAİR...

./ Mavi, çığlıktır şimdi gökyüzünde
Çığlık hakimdir mavi yüreğe
Yürek çığlıktır maviye /

Ey acılardan çıkıp gelen yolcu
Umutlarını yüklemişsin yine boynuna
Kuşatmalardan çıkmış gibisin
Yorgun bakıyor gözlerin
Aşkamı bulandın yoksa
Dilin lal, kelimeleri tüketmişsin dudaklarında
Mülteci sevdalarmı düştü yüreğine

Ey acılardan çıkıp gelen yolcu
Hoşgeldin
İyi bak bana
Tanırsın belki beni gözlerimden
Halen bıçak sırtı yaşıyorum
Kaybolmuştum ağustos böcekleri ile birlikte

Ey acılardan çıkıp gelen yolcu
Kanlı düşlerin kuyusundanmı çıktın
Bakışların kenetlenmiş çıkmaz bir sokağa
Camlar kırılmış gözbebeklerinde
Şafaklar düşmüş alnına dersimden
Biriktirmişsin gözyaşlarını sancılarında

Ey acılardan çıkıp gelen yolcu
Hesapsız bilenen sızılarımı kamçıladın uçurum kenarlarında
Kestiremedinmi aşk acısının lanet gelişini
Engel olamadınmı damarlarına sızmasına
Alamadınmı hüzünlü kokusunu
Bilirim, çok iyi bilirim hemde
Mayınlarla pusuya düşürür saf ve temiz yüreği
İsyanları kabüllenmez, bencildir
Süzülür içine usul usul

Ey acılardan çıkıp gelen yolcu
Tanıdınmı beni
Ekmek buğusuna tapınırken sisli bir akşam vakti tanışmıştık
Buğulu camlara yazardık isimlerini aşklarımızın
Birde orak çekiç resmi çizerdik
Sonra anladıkki aşk bize göre değil
Sen saldın kendini ummanlara gözü kapalı
Çekip gittin ardına bakmadan
Bak işte yine burdasın
Gitmek yok artık, buralar sana ait, sen buralara aitsin

Biz bize yeteriz buralarda
Hadi bakalım, sıyrıl geçmişinden
Ört üzerine simsiyah bir perdeyle
Herşey yeniden başlayacağız
Güzel günler bizi bekliyor...

HÜZÜN HEP VARDI

Sırılsıklam oldu şimdi sokaklarım
Hüzün yağmurları yağar üzerime
Sorgusuz sualsiz çocuk gözlerimde büyür gülümseyişin
Savrulmuş bir çınarın yaprağı gibi savrulur çığlıklarım
Sadık bir sevişmedir seninle her göz göze gelişimiz
Tanıdığım bütün kelimeler eşlik ediyor kalp çarpıntımıza

Havada garip bir sessizlik var
Karanlık, puslu yalnızlığına çekildi gökyüzü
Islak, hüzünlü tertemiz bir sus pus oldu sokaklar
Yıkandı yağmurlarla birlikte çıplak kaldırım taşları

Kıyısından bir kayık geçti yüreğimin
Küreksiz bir kayık
Ve kıyısından bir hüzün geçiyor gözlerimin

Çam kolonyası kokusu var teninde
İçimi yakan hırçın koku bu
Hüzün vardı hep
Şiirlerimde
Bakışlarımda
Sessizliğimde

Hüzün hep vardı
Yağmur yağarken
Camların buğusuna ismini yazarken
Şiirlerimi karalarken
Keşkelerle boğuşurken
İyikileri görmezden gelirken
Hüzün hep vardı sevgili...

ŞEHİR GÖZLÜM...

Oyy şehir gözlüm
Oyy memleketimin kekik kokulu yari
Bizim aşkımıza kurşun işlemez
Çiçek ölüsü mezarlardan kopardık menekşeleri
Ütopyaların koynunda beslenmiş bir sevda
Sevdamız umutlarımızdı, tükenmeyen
Kar yağardı düşlerimize
Yağmurlar çiselerdi gülüşlerimize

MUNZURUM, MEZOPOTAMYAM, DİCLEM, FIRATIM

Sizlere yazılmış Şiirler isterdiniz bizlerden,
oysaki Şiirlerin en güzeli sizlerdiniz...

Hep yitik bir yaşam, hep yitik bir sevda
Adı konulmamış öksüz bakışlar barındırır
koynunda bu topraklar
Munzurum, Mezopotamyam, Diclem, Fıratım
Eyy sevdalarımın, gözyaşlarımın,
acılarımın şahidi bu topraklar
Size emanettir anılarım, hayallerim

Umudumun şehri
Munzurum, Mezopotamyam, Diclem, Fıratım
Çoğalan gözyaşları, tazelenen acılarla
İnadına büyüyen umutlarla
Seher yellerinde yeni yeni sevdalar uyanır toprağın koynunda
Bağrı yanık anaların ve Çatık kaşlı,
yufka yürekli babaların nasırlı ellerinde
Güne merhaba der kısık gözlü çocuklar

Dağların rüzgarından bir tutam istiyorum saçlarıma
Gece ayazlarından bir tas "soğuk" ver içeyim kana kana
Gelinciklerin, kardelenlerin, rozerinlerin koynundan
bir çiğ sıcaklık düşür içime

Bir denizsiniz
Bir gökyüzü
Yazılmamış romansınız
Yaşanılmamış aşk
Bir resimsiniz
Bir türküsünüz
Hoyrat bir özgürlük
Tutsak bir iç geçirişsiniz
Gözaltındaki bir mahkum
Kayıp bir ülkesiniz
Çocuklar kadar saf ve temizsiniz
Munzurum, Mezopotamyam, Diclem, Fıratım

Biz sizde hapsolmuşken adımız yazılsın topraklarınıza...
Yüreğimizi size adamışken

MAVİ ÖZGÜRLÜK...

Merhaba Özgürlük
Özgürlük Merhaba

Umuda Özgürlük
Özgürlüğe Umut
Gözyaşına Özgürlük
Kahkahaya Özgürlük
Sevgiye Özgürlük
Sevdaya Özgürlük
Ekmeğe Özgürlük
Aş'a Özgürlük
Demli bir çay bardağına şekerdir Özgürlük

Yeteri kadar Özgürlük
Oda dolusu Özgürlük
Demir Parmaklıklara Özgürlük
Düşünceye Özgürlük
Türkülere Özgürlük

Özgürlüğü Düşünmek
Özgürlüğe Tutunmak

Kürt'e Özgürlük
Türk'e Özgürlük
Alevi'ye Özgürlük
Sünni'ye Özgürlük
Alayına Özgürlük

Nazım'a Özgürlük
Hasret'e Özgürlük
Yılmaz'a Özgürlük
Raşa'ya Özgürlük
Hozan Serhata Özgürlük
Asi Bir Küheylana Özgürlük
Prangasız Özgürlük
Denizlere Özgürlük
Özgürlüğe Özgürlük
Son nefeste Özgürlük

Sömürüye direnmek
Emparyalizme siper olmak
Eyy Özgürlük eyy

Heyyyy duyuyormusunuz, Kulak verin
Alayına isyan var
İsyan var alayına
Gelmişinede, geçmişinide isyan var
Tükürük sel oluyor darbecilerin yatağına
Küfürler havada uçuşuyor eyy utanmaz kelle avcıları
Kaçın kaçabilirseniz, ardınız sıra geliyor

Özgürlüğe yakışmaz siyah
Beyazlar giydirilmeli ak tenine
Kirletemez ruhunu hainler, çiyanlar

Denize Mavi, Mavi'ye Deniz
Gökyüzüne Mavi, Mavi'ye Gökyüzü
Barışada Mavi
Sevdayada Mavi
Hasrete Mavi
İsyana Mavi
Direnişe Mavi
İşkenceyede Mavi

Eyy Özgürlük eyy
Anladım ki;
Özgürlük Mavi
Anladım ki;
Bir Yudum Su = Özgürlük
Bir lokma Ekmek = Özgürlük
ÖZGÜRLÜK = Kocaman bir MAVİ

Yokkk, yokkk
Anladım, Anladım ki;
Özgürlük bir zencinin teninde
Bir Laz'ın kemençesinde
Bir Ozanın sazında
Bir Şairin dizelerinde

Asi sevdalarımızın adıydı özgürlük
Ruhumuzun titrek mum alevinde erimesiydi kimi zaman
Düşlerimizin hükümsüzce yargılanmasıydı
Azgın dalgalarda pençeleşmekti ölümüne
Özgürlük İnadına yaşamaktı...
Yaşamaktı umarsızca
Düşlerle Yaşam arasındaki ince çizgide sıkışır bazen
Demir parmaklıklar ardında takılı kalan
mahkumun bakışlarındadır bazen
Suya hasret kurak toprakların iç geçirişi...
...

Benim için özel bir yeri olan, koskocaman yüreği olan güzel insan sanatçı Serhat Raşa'ya doğum günü hediyemdir bu şiirim...

17.12.2008

HAYKIRIŞNAME...

Hangi dil olursa olsun hepsi aynı şeyi anlatır
Ayrılıklarda, ölümlerde, aşklarda
Harfleride aynıdır
Başka dile çevrilemez gözyaşları
Herkes kendi diliyle öder bedelini
Gözyaşlarıyla yıkanacaktır yanakları

Emanet yaşamların çilesini çeken bilir
Fakirliğin, bir parca ekmeğe muhtaçlığın
Bir tas sıcak çorbanın
Yarım kilo et'in
Mücadelesini veren bilir
Onlara ulaşmanın zaferini müjdeliyor yüzlerindeki gülümseme
Ben bilmem / sen bilmezsin
Onlar çok iyi bilir
Hangi dil olursa olsun UMUT un dili aynıdır
Harfleride aynıdır
Başka dile çevrilemez
Ekmekte, aş'ta, çorbada
Herkes kendi diliyle UMUT eder
Bedelini ödemiştir zaten nasırlı elleriyle

Şehrin üzerini kaplayan kapkara bir gecede
Bir ananın / babanın / çocugun
Sokak başlarında nöbet bekleyen içi dolu çöp
bidonlarını mesken tutmasını

Olurya açın halinden anlamayan birinin içerisine attığı
gıda'yı bulur ümidi
Herkesin gıdası kendine tabi
Kimine bir lokma ekmek, bir dilim peynir, bir tas çorba
Kimine fransız yemekleri, kimine ...

En ilkel çağında yaşamın en uç noktasında birikiyor kelimeler
Ve sustu; dudaklar
Ve dindi; acılar, sızılar, gözyaşları

BİR İNTİHARIN AYAK SESLERİ

Kan çanağı gözlerimde;
Yorgun ve yalnız gecelerin durgunluğu
Ve eskimiş şiirlerimin köhne biçareliği
Ve yanıtsız kalmış bir sevdanın iç geçirişleri...

Bir intiharın ayak seslerini duyuyorum
Delip geçiyor kulaklarımı uğuldayan sesiyle
Yaylım ateşlerinde koşar adımlarla geliyorum sana

Savrulan düşlerimi toparlamak telaşı içindeyim
Şimdi hüzün bulutlarının seyrindeyim
Kapkara bir akşam yalnızlığının en ortasındayım
Kirpiklerime saldıran gözyaşlarımın siperindeyim
Kırılgan bir yalnızlığın hapsindeyim.

İntihar süsü verilmiş hayatımın faili meçhul sevgilisi;
Eylül akşamlarına benzeyen gülüşüne yandığım
Hüzünlü gecelerde eskiyen tebessümüme ışık ol
Yada beni bana bırak
Bırak dinleneyim avuçlarında gökyüzünün

Gelme;
Yorulmasın bitkin ayakların
Savrulmasın biriktirdiğin düşlerin
Yaramaz bir çocuk gibi süzülme yanıma
Bırak bende kalsın dualarım, beddualarım

Bilesin seni zamansız koklayasım var
Boğulmaya mahkum bir gecenin ıssızlığına düşüyoru(z)m
Yüzüm(üz) bir nefeslik içimine dolanırken sigaram(z)ın
Tek yapabildiğim(iz) gıcırdayan koltukta sabahlamak olacak
Üzerini örteceği(iz)m D'li geçmiş zaman düşlerinin
Herşeyi fazlasıyla yaşamış gibi kendim(iz)den geçeceği(z)m
Aklımıza bile getirmeyeceği(z)m
mehtaplı gecelerde öpüşmelerimizi
Sessizce bekleyişlerin
Sonrasını hiç düşünmeden
Oturup ağlayacağı(z)m

Ölüm;
Beklemezse baş ucum(uz)da
Sevdalara ayaklanacak deli yüreğim(iz)

Hadi;
Bekleme ölüm
Beni / Bizi sana terket
Git artık...

VE BEN; EŞKIYA

Yediveren güllerdir gövdeme hayat veren
Kardelen çiçekleri yastadır zulamda
Bir yaralı gülüşle göğsümde büyütürüm kelebekleri
Cevahir ömrümü çürütemez paslı demir yalnızlığı
İşkence olur kurşun ayrılıklar
Uçurumlarında buz keser ellerim
Koynunda erir karlarım

Dar akşam vakitlerimde sigaramla öpüşen dudaklarım
Kar etmez kibrit alevi
Türküler dindirmez mahsun kederimi
Oyy bir dumanlık sigaram
Oyy azınlık kentimin militan sevdası
Kalabalık çatışmaların ortasında çocuk yüzlü yarim
Sevdan içerimdeki aç çocukları besliyor

Kahpe zındanlarda çürüttüm gövdemi
Haydi tut elimi, bağıralım karanlık zından akşamlarına;
Haykıralım sevdamızı
Duysun sesimizi tüm gardiyanlar
İnlesin beton duvarlar

Ve ben; sana adanmış bir yürek seriyorum ayaklarına
engel tanımaz, korku bilmez, kin tutmaz, asi

Bir şiirim şimdi gönül sayfanda, kapı ardında
göz kırpmalarıyım bakışlarının
Bir türküyüm özgürlüğe, haykırış olur çığlıklarım göklere

Mahpus yarim
Ve Ben; Eşkıya, adı konulmamış kentlere yabancıyım...

Bir tek sana sevdalı, bir tek gözlerine

UZAKLAR...

Hicran yağmurlarının damlaları yağıyor gönlüme
Kederler büyüyor içerimde
Ne yana baksam gözlerin
Kime baksam gözlerin
Duyduğum her ses senin, çınlıyor kulaklarımda

Seni sevdim
Sınırsız sevdim
Ahirim sen, evvelim sen oldun

Kavgalarımda
Gündüzlerimde
Akşamlarımda
Kızgınlıklarımda
Öfkelerimde
Hepsinde senden bir iz kaldı

Yaralarımda
Sızılarımda
İç geçirişlerimde
Haykırışlarımda
Hıçkırıklarımda
Bir tutam sen vardın
Yıllardır biriktirilmiş yalnızlıklarımda hep senin yokluğun
Memleketimin harabelerinde bir başıma kaldım
Sustukça yaralarım tazelenirdi

Konuştukça içim daha çok acırdı
Dokunabileceğim kadar uzaktın
Yakındım tenine bir ten kadar
Özlemle, hasretle kavuşacağımız günün bekçileriydik
Yarım bırakılmış bir tutam sevdanın iç geçiriş nöbetlerindeydik
Yüzümü yıkadığım sulara gömülmüş gözlerim
şahididir gözyaşlarımın

Bana sensizliği
Bana yalnızlığı
Bana suskunluğu
Bana kapalı kapıları bıraktın ardından

Kim bilir
Gün olur uzaklar yakınlaştırır bizi
Gün gelir uzaklıklar bile ayıramaz bizi
O gün gelirki titreriz avuç içlerimizde
Sevdaya dair yolların yorgunluğunu atarız üzerimizden

Demli çay sıcaklığında teninden geçiyorum
Ve gözlerinden
Ellerinden
Ve gecenin kalbinden bir ışık olur gülüşün
Biliyorum bıraksam ellerini düşeceksin yüreğimden

Ahh zeryamın ahh
Uçsuz bucaksız
Yakamozların katili
Özlüyorum seni

Ayak uçlarımızda dolu bir valiz dururdu hep
Ayrılıklara hazır
Çekip gitmelere mahkum
Masum bir aşk hikayesinin iki oyuncusu
Terk edilmeye alışkın oyuncular

Sen ve Ben
Bir aşk bile değiliz artık

Sen ve Ben
Çaresiz
Yorgun

Bilmeden ve istemeden gittik tırnak uçlarımızda
Bilmeden yürüdük
Belkide birbirimize bıraktığımız şu ayrılık acısını
hiç bilmeyecez
Belkide günün birinde kuruyup giden bir çiçek misali
gömülürüm toprağa
Belkide sen gelip su dökersin ellerinle

Ahh sevdam ahhh
Ahh benim efkarım, kederim
Ahh benim yalnızlığım, suskunluğum
Ahh benim Şiirim, türküm
Biliyorum yoksun artık
Bulutları sürüyorum gözlerime yoklugunda
Biliyorum ağladığımı göremeyeceksin
Üzülüp kahrolduğumu bilemeyeceksin
Beni duyuyorsan eğer
Bu gece bizim için "Susarak Özlüyorum"u dinle...

KUYTU...

Düşlerime alamadığım melek
Kıyısındasın hep...

Köşe bucak kaçırdığım sevdamın yanık izleri tenimde
Bir ölünün gözbebeklerinden çaldım gözyaşlarımı
Güller kan kokuyor geceleri
Hazan rüzgarlarının sırtından esiyor özlemlerin en içlisi

Düşlerden bir demet, gözlerinden bir tutam,
gülüşünden bir ülke...

Savrulma Düşlerim, savrulma...
Unutuyorum bir an gülmeyi
Gittiğin yolların yatalak nöbetlerindeyim
Sen şimdi çok uzaklardasın
Ben ise hüzünlerimin en ortasındayım
Gözlerinden uzak bir diyar düşünmek istemiyorum
Ütopyam olsun bakışların
Mabedim olsun avuçların
Ve zamansız bir kavuşmanın öksüz çocukları gibi
koy başını omzuma

Uzak olsada sevda bizden
Bilirsin sevdaya kurşun işlemez
Güller derilir uğruna
İstanbulda sessiz bugün

Karamsarlığı üzerinde
Kayıp zaman ve hıçkırıklı bir ağlayış sonrasından
fırlamış denizleri
Saçını taramayı unutmuş bir kadın edası var üzerinde bugün
Meçhul bir aşka kapatmış kapılarını
Oysaki yeni başlamıştı demlenmeye

Oyy oyy;
Böyle sürgün, böyle bir başıma
Çıldırtan yokluğunun akşam vakitlerinde biraz umut,
biraz sevda, bir kadeh şarap
Fesleğen kokularını sürüyorum yanaklarıma

Farkındayım; payıma düşen sensizlik
O zaman hüznüne sığınmak lazım gecenin...
Susturulmuş gökyüzünün koynuna sindim

Kalbimin son gözağrısı...
Kuytusundayım hasretinin

EYLÜL...

Kızımın adı Eylül;
Gözleri hüznü anlatsada ilkbahar gelincikleri açtırır gülüşü
Bakışları sonbaharlardan kopmuş olsada
Kış aylarının ayazında gelmiştir dünyaya
Dünyaya gelişi Tanksız tüfeksiz Postalsız jopsuz
Darbesiz bir Eylüldü

Eylül;
Kızımın adı Eylül
Darbelerin kara lekesi Eylül...
Tarihin utanç abidesi Eylül
Gençliğe sunulan idam sehpası Eylül
Zulasında hüzün demlenir akşamları
Gündüzlerin yorgun emekçisi Eylül

Ölüm sancıları düştü anaların bağrına bir Eylül akşamında
Bu kadarmı yakışır hüzün
Bu kadarmı kutsallaşır gösyaşları

Bir güz şarkısıdır Eylül
Bir denizin kabarması
Nice sevdaların şahidi
Ciğerlerimizi dağlayan feryadın öbür adıdır Eylül
Eylül ayrılıktır
Umuttur
Hüzündür

Mavidir
Mevsimlerin en hazanıdır Eylül

Kızımın adı Eylül
Kimse Eylülü benim kadar sevemez
Evimde Eylül kokusu var
Ellerimde Eylülün kokusu
Eylüle ölürüm ben
Ben Eylülde ölürüm

DEVRİMİN MÜREKKEBİ...

Mazoşist cinayetler işlenir karanlıklarda
Cesetler;
Dünyaya küsmüş
Rüyaya dalmış
Göğsü kabarık
Başı eğik
Bitik...

Tarihlere sığdırılmayacak kadar büyüktür ihanetler
Tozlu raflara kaldırılmış hükümdar bir sevdanın
ilk alfabesidir Ayrılıklar
Mitinglerde yürüyüşe geçen ön saflarda yürüyüşe katılan
militan direnişidir hikayesi
Darağacına asılı bir devrimcinin son küfürüdür dilinin altındaki
Ve; Bir adım daha eksilmesidir yaşamdan

Y/aralanmış gözleri işkenceden çapak bağlamışken
Yamalı bir pantolon altındaki kızarmış etiyle direniyor
Tek celsede kalemi kırılmış müebbet fermanı okunur
Sabrının sınırlarına dokunur bu ferman

Kendi cennetini var etmenin telaşı düşmüştür gövdeye
Gölgesi sallanır darağacından aşağı doğru
Eylüle bayraklar açılmıştı gökyüzüne
Kalemi kırılan devrimin mürekkebidir artık Denizler

SEVDAM SUS...

Kırgın olduğum bir kadın düşüyor içime
Gülümsemesiyle damlıyor gözyaşlarıma
Ben bir uçurum kenarından yuvarlanıyorum
Damarlarımda öfkeli bir hüzün dolaşıyor
Kanıma karışıyor

Kırgın olduğum bir kadın düşüyor içime
Ilık nefesiyle kesiyor bileklerimi
Ben sürükleniyorum iğnelerin ucunda
Gözbebeklerimde orman ağlıyor yanaklarıma
Dudaklarımdan süzülüyor tenime

Gülümsemeyi unutmuş figanlar büyütürüm zulamda
Kahkahalarımın yarım kalmasından usanan dudaklarım
yorgun şimdi
Demlenen acılarımın kangren etimde büyümesi
ağır geliyor gövdeme
Nemlenmiş mahrur gözlerim kapandı kapanacak
Iskanlanmış bir cinayet mağduruyum şimdi

Yolculuk başladı bilinmezliğe doğru
Solgun bir yüzle sırt dönüyorum mutluluğa
Elimin tersiyle itiyorum ellerini
Bu şehri yakarım; yakarım tüm şehri
Küllenen alevine oturur gözyaşlarımı avuturum

Sus sevdam sus !!!
Adı konulmamış türkü besteliyorum damarlarımda
İsimsiz Şiirler yazıyorum tenimde
Ben yorgunum artık sayısız bekleyişlerden
Katıksız sancılar yüklenir bedenime
Boğazımda düğümlenmiş çığlıklar

Sus...
Sevdam Sus...
Sus...

NEYDİ BU İŞKENCE?

Hangi yüzümde saklısın yar?
Neydi?
Neydi bu işkence?

Soluğum buğulanır camların üzerinde
Düşlerime kalabalık caddeler hükmediyor
Kendime sessiz bir ölüm arıyorum şimdi
Gövdeme saplanan bıçağın irkilişidir karnımdaki sancı
Şakağıma saplanan kurşun tadı beynimde

Ya sen öl yada ben
Bitsin bu işkence
Süzülme düşlerime
Dokunma tenime
Titremesin ellerim

Eylüldü;
Bir akşam üstüydü
Kimsesizdi caddeler
Yalnızdı sokak lambaları
Korkuyordu gece
Bileği kesilmiş bir kadının korkusunu taşıyordu

Bitti İşkence
Eylül bitti
Tükende kelimeler
Yarım kaldı Şiirler
Bestelenemedi Türküler

Damarlarıma karıştı toprak kokusu
İşkence çınlıyor kulaklarımda
Bir avuç güneşim vardı
Sürgün geçiyor bedenimden
Göç ediyor umut katarlarım
Yağmalanıyor düşlerim
Mayınlar damlıyor gözlerimden

Ya sen öl yada ben
Bitsin bu işkence

Ya sen gel yada ben

ZAMAN VAKİTSİZ GELİP GEÇMİŞTİR ANAFARTALARLA

İntihar ediyorum gözlerimde
Damarlarıma kadar aşkla, sevdayla
Kanımın son damlasına kadar yitirmiyorum umudumu
Proleter terimlerini ezberliyorum bir çırpıda
Dudaklarımdan dökülen her cümle şiir olur sevdana

Zamandan bir gece vaktidir
Günaşırı uyanmamış çıplak tenlerin vurdum duymaz
ateşli sevişmelerinden çıkmış bedenleri,
sırtında tırnak izleriyle gururlanmaktaydı iki aşık.
Yüreklerinde ateşe kesmiş hüzün
Kıyılarına vuran dalgaların yakamoz halinde
ilerlemesi gibiydi iç geçirişleri
Kutsal emanet misali avuçlarındaydı doyumsuz sevdaları.

Zamandan bir ayrılık vaktidir
Vur emri verilmiş cinayet saatleri başlamıştır
Mahsus mahal yerlerin tespiti yapılmakta
Yetim bırakılmış sevdaların tüm sokakları
didik didik aranmaktadır
Yasak sevda sloganlarının atıldığı tüm köşe başları tutulmuş
Göz hapsindeki tüm gülüşmeler nezarete atılmış
Şen kahkahalar tutuklanmış,
tüm sevda sözcükleri kelepçelenmiştir
İşkencehanelerde tartaklanmaktadır sevdakar tutkular
maskeli zebellahlar tarafından.

Metropol şehirlerden kırlangıç katarları
göç etmekteydi sancılı diyarlara
Acının menzilinden çıkmıştı yamalı sevda kahramanları
Sahralara göz dikmişti gözü buğulu buhran bakışlar
Adından söz ettirmeyecek bir daha kelepir kavuşmalar.
Söz ettirmeyecekti asla anka kuşları.
Bir tutam kınalı düş kırıklığı yalnızlığını temin etmişti
sarılı tütün tabakalarından saklı cennet melekleri.

Dudaklar küfürleri öğütüyor zifiri ayazlarda
Güneş; sevdaları emziriyor sabahın ilk ışıklarında
Acılara direnmeyi öğretiyordu hırçın dağetekleri
Kurşun işlemez bedenlere saplanıyordu hüznün tınısı
Cinayetler son bulmuştu artık soğuk yaşam koridorlarında
Elle yoğrulan yürekle sarmalanan sevdalar
meşale tutuyordu ayrılığın ertesine
İntiharlar ertelenmiş, göçe zorlanmıştı
Rotası çizilmişti artık sevdaların güvertesinde...

Zaman Vakitsiz Gelip geçmiştir Anafartalarla
Tüm şehrin üzerine kapılar, perdeler kapanıyor
Zaman cömertliğini göstermişti yine hüzünlere dair,
ayrılıklara dair
Oyun sahnelendi
Film Bitti
Son...

HÜZÜN ÇİÇEĞİM 3

Gözlerimde bir çığlık kazınıyor
Soluğum tükeniyor...

Suskunluğumun esareti altındayım
Yangın yeri kadar yaralıyım
Kendi küllerinden arta kalan bir enkaz yığınıyım
Mutluluklarımı cam fanuslara sakladım
Kim bilir kırıverir günün birinde hiç tanımadığım birisi
Kör kuyuların dipsizliği kadar derindir gözbebeklerim

Hüzün Çiçeğim

Kovulmuştum tüm kapılardan
Yüzüme kapanmıştı mutluluğun tahta perdeleri

Şimdi Aşk;
Köhne bir yalnızlık avuntusudur bende
Hoyrat bir türküdür dilimden düşürmediğim
Bir isyandır yumruklarımda
Suskunluktur şimdi dudaklarımda

Hüzün Çiçeğim

Uzun soluklu bir gecenin ayazıydı
Kutsallığında buldum seni
Kara yazgılı destanlara ekliyorum kavuşmamızı

Kemirilmiş düş kırıntılarından sıyrılmıştı bakışların
Kavgalarımın baş harfiydi seni sevmek
Şiirime ilk düşüşündür
İlk sevmelerimi yaşıyorum
En hasretlik zamanlarında kıvam buluyor sevdam
Ayak sesleri duyulmaya başladı özlemlerimin
Demleniyor gözlerim buğulu gözlerinde
Gözlerimden yüreğime uzanan bir el olur dokunuşların
Yalnızlık ayazları savrulur sen yokken kollarımda

Zaman ayrılığın ertesinde başlardı senden gidişlerde
Öpüşmelerin sıcaklığını unutmuştu dudaklarım
Bozkır kokularını bıraktın ardında
Kerpiç duvarların ortasında kaldım

Ahh ahh sürgünlüğüm benim
Sürgün sevdam
Hasretine yandığım gül kokuşlum
Ay yüzlüm, meleğim
Ciğerlerime kadar çektiğim kokun yok şimdi
Dağlar, o dağlar içimde yücelir şimdi
Baştan aşağı sen varsın ruhumda
Damarlarımdan geçen kana karışmışsın

Hüzün Çiçeğim

Uçsuz bucaksız memleket hasretisin gövdemde
Savaş meydanlarında tek yenilgimdir hasretin
Devrim türküsüdür koklanmamış sevdan
Devrime isyandır dokunulmamış tenin
Afacan çocuk çılgınlığı kadar saf ve temizdir
sana olan sevdam
Bağrıma saplanmış bir hançerdir son bakışların
Yüreğimin yangınına tesellidir gülüşün

Dağlar, o dağlar;
Sana ulaşmak

Sana kavuşmak
Doruklarına tırmanmaktır

Hüzün Çiçeğim
Aşk;
Çıkmaz sokaktır şimdi
Labirentlerinde dolaşmaktır yokluğunun
Esaret; filizlenir her dem hasretinle

Bir kölenin gözlerinden bakmak isterdim sana
Uysal bir çocuk huysuzluğuyla dokunmak isterdim tenine
Tualimdeki resim, kalemimin ucundaki iki satırlık şiir,
sazımın bam teli...
Boğazıma düğümlenen sözcüklerin ilk harfi senle başlar
Bitişlerinde bir türkünün gözlerim yaşlıdır hep
Sana gelmek içindi tüm koşmalarım

Kardelenler kadar özgür olmak isterdim
Ama bilirsin ki sevgili; Özgürlük suçtur
Hüzün Çiçeğim

YAĞMUR YAĞMALI...

Mağlup şehirlerden biriktirilmiş öfkem kadardır çığlığım
Pamuk toplayan ırgatların yorgunluğu çökmüş üzerime
Tekin olmayan patikaları yürümüş ayaklarım bitkin
Bir yanım haykırış olur ölüler mekanına
Diğer yanım sen diye çığlık çığlığa

Akşamın zifirisinde yüzüne hasret odamdan
ismini bağırdım dört duvara
Seni aradım adressiz varoşlarda
Sağır düşler topladım kaldırımlarda hasretine dair
Seni aradım tedariksiz yolculuklarımda
Aslında bütün yolculuklarım sanaydı
Bir yanım tozkoparan fırtınalarda cebelleşmekte
Diğer yanım direnir yokluğuna

Her akşam karanlığının ertesinde ve
sabahın ilk ışıklarında hasretini yüklerim gözlerime
Kimliğime eklerim gülüşlerini
Hasret kokan gonca gülleri derlerim gönül bahçemde
Gülüşün ısıtır yalnızlığımı

Gelsem yanına
Önce gözlerimimi seyre dalarsın
Yoksa koşup boynumamı sarılırsın
Hiç konuşmadan öylece durup bakma bana
Bi şeyler söyle
İki satır Şiir oku
Hasretimin buz dağlarını erit karanfil kokan nefesinle
Heybemde biriktirdiklerimi sunacağım o an
Yağmur yağmalı
Yağmalı ki ıslanalım, arınalım
Hasretten yana zerre kalmasın tenimizde

KAÇAĞIZ BİZ...

Bilmem ki kaç zaman oldu
Hasretimin mistik kokusu dağeteklerime inmiş
Sevdamın çilesi koynuma düşmüş
Gül kokulu tenin tenime sinmiş

Gecelerde hasret kokar zifiri gözleriyle
Şehir intihar eder nehir yataklarında

Bileklerimiz kelepçelere alışkın değildi
Gözlerimiz firari ayrılıklara yabancıydı
Bakışmalarımız ele verirdi bizi
Yüreğimizin avlusunda tutuklanırdık

Uçarı hayallerimizin gölgesinde saklarım umutlarımı
Anısı bitmemiş yaşama bedel olur düşlerim

Kaçağız biz
Bu ülkenin
Bu şehrin
/
Kaçağız biz
Sınır dışı edilmiş sevdamızın sonsuz kaçaklarıyız
Gidersek bu diyarlardan vur emri verilir
Sabıka kaydına işlenir adımız
Kimsesizler morguna kaydımız yapılır

ŞARAPNAME...

Bütün yolların başlangıcına ve bitişine mendil ıslattığımız
bir aşka aittik bir zamanlar
Kavurucu sıcaklarda akşam karanlıklarını bekleyen
bir çift turnanın gözlerinde büyürdük
Zehir gibi özlemlerimiz, ekmek gibi, su gibi sevmelerimiz
büyürdü ufuk çizgimizde
Zulümler habersiz gelmişti gözyaşı bulutlarıyla,
sağanak sağanak yağıyordu üzerimize
Filize düşen ilk çiçekleriydik biz, iki sevdalı yüreğin
bir milimlik teğetiydik
Vakur düşlerimiz büyürdü, senin işlemeli çeyiz sandığında,
benim şiir defterimde

Ahşap bir pencerenin gözlerinden seyrederken
geride bıraktığımız yaşamı
Kaldırımlar ıslanmış camdan düşüyordu aşağılara doğru
her bir damlası
Zifiri karanlıkların döşünde bir yangın alevlenecek
sonra gökyüzüne
Sevdamızın tanığı tanrılar şahitlik edecek,
meleklere görev verecek
Bir cenneti bahşedecek, baş köşeye oturtacak ikimizi

Ey saçları ipekten olan sevgili;
Şehrin kızıl panjurları vurmuştu sokak başlarına
Aydınlatıyordur her bir yanı
Siyahın gölgesine aldanmıştı mor yüzlü kelebekler

Anlatması zor, dile getirmesi imkansızdı
bu sevdaya dair ne varsa
Şiirler yetmiyordu, türküler iştah kabartsada
suskun kalıyorlardı
Anlatması zor, zincirlere vurulmuş bir yüreğin
gövdesinde saklıydı
Ağırdı, vebalini üstlenemezdi dudaklarım...

Negatif umutlara kan aranıyordu ölüm döşeklerinde
Bir tutam karalar çalınıyordu yarin yollarına
Ağıtlar yakılıyordu hasretine gurbet akşamlarında
Romatizma ağrıları düşmüştü dizlere
Dermansız düşlerin yurduna göç eylemişti
Geyik çığlıklarında yükseliyordu hoyratlar
Örgütleniyordu gülüşler
Eylem hazırlığında yürüyüşe geçerdi iki satır Şiir
Hüznün bayrağını taşıyordu gönül mavraları

Yasaklanmış mutlulukların ütopyasında ince bir sızı,
bir çift göz, kurumuş dudak
İntihar uçurumlarında kurulu masada bir şişe şarap,
iki dolu kadeh
Dini imanı aşktır lanet gönlümün
Sevdadır palazlanmış avuçlarımda
Sabahtan akşama içerim, içerimde sen / Yoksun oysaki sen
/
Sarhoşluk kar etmez uçurumun en diplerine düşmeye
Düşüyorum şişenin dibine, ayrılığına içiyorum
İnadına sarhoş oluyorum gözlerinde / Yoksun oysaki sen
Meğer, meğer sen hiç olmamışsın sevgili
Ben
Meğer ben...Neyse sevgili
Şaraba devam edeyim, paklarsa beni şarap paklar...

GECEDEN AYRILIK GEÇTİ...

Ayrılık geçti geceden /
Gece asılı kaldı yıldızlarda

Hava zehir zıkkım
Ortalık tenha

Ayrılıkla besleniyor tüm saatler
Simsiyah yalnızlığımda hasret nöbetlerindeyim
Kalemim tırnaklarımdır
Yazarım özgürlük Şiirlerini
Çizerim vuslatın resmini
İsyanlarım, çığlıklarım, hovarda naralarım
Eylül karası karanlıklara yayılır

Yorgan diye üstüme örterim uysal yaralarımı
Sancılı patikalar uzanır gözbebeklerimde
Malabadi yoklukları yapışır bedenime
Tırnaklarımla kazıdım gecenin koynunu
Sessizliğin hükmettiği sağır oda yalnızlığına
baş eğmiştir bedenim

Tut yüreğimden
As koynuna /
Her akşam tüm sınırlarını ihlal ediyorum gecenin
Soluksuz geçiyorum koynundan karanlıkların
Yaralı bir kuşun heybesine ilişiyor gövdem
Ellerin kayıp gidiyor ellerimin arasından yıldız misali

Dudak kıvrımından geçiyorum, gözlerim yaşlı
Kağıtlardan bahar yapıp mayıs oluyorum
Kalemlerden bir ülke çizip yürüyorum
Kelimelerden sıyrılıp Şiire sığınıyorum

Yağmur kokan soğuk bir akşam hüznünden geçiyorum
Ben sensiz odamda senli hayallerin tesellisinde üşüyorum
Sen gözyaşlarınla doldurmaya çalışıyordun tüm vakitlerini
İkimizde sessizliğe kulak veriyoruz
Özlemlerimiz yatıyor ıssız köşe başlarında...

Ayrılık geçti geceden /
Gece asılı kaldı yıldızlarda

Hava zehir zıkkım
Ortalık tenha

YİĞİTLERE...

Korkutmasın karanlıklar seni
Güneş; Doğacak yeni bir güne
Faşizme karşı kuşan kavganı
Zulme ve işkenceye siper et gövdeni
Sahip çık yurduna, toprağına
Teslim etme özgürlüğünü, hürriyetini

Amed de çocuk ol çık surlara
Dersimde özgürlük şarkısı
Madımakta hasret
Kerbelada ağıt
Munzur ol
Fırat ol
Dicle ol

İşçi bir ailenin çocuk gülümsemesi ol, kahkaha at
Emekçi bir babanın eli ol, pankart taşı
Kurşun ol, yağ üstüne hainlerin
Kelepçe ol, tutuklan işçi olduğun için
İşkencede öldürülmeyi göze al, dergi dağıttığın için
Kurşun ye bacağından sakat kal

Şair ol mesela
Nazım ol
Ahmet Arif ol
Şiir ol sonra, ak içine sevdanın, devrimin

Dar ağacı ol, as kendini boynundan
Utansın sebebin, utansın tarih
Kara leke ol yazıl tarihin sayfalarına
Sürgün ol, anıtın dikilsin el mezarlığında
Çirkin kral ol, ışık ol esmer yüzlü memlekete

Korkutmasın karanlıklar seni
Güneş; Doğacak yeni bir güne
Doğacak her yeni gün, güneşle

Yol uzun
Ömür kısa
Yaşamak hakkın
Sığdır ömrüne dünyayı
Aç bağrını ve yiğitçe öl

YAĞMURUMA...

Zifiri karanlıktır hava
Önce göbekli ışıklar düşer sulara
Sızılı dağlarına türküler yanaşır
Eşkıya yalnızlığı alır sarmalar bedenini sonra
Sahile vuran kederli dalgalar belirir kıyısında
Kınsız bir öfke saplanır oracıkta kalbinin en ortasına

Çocuk ;
Deli bir boranmıydın
Asi bir küheylanmı

Bir sen,
Bir sen kaldın bana 12 Eylülden emanet
Bir sen
Bir sen akıverdin içime çağlayan sesinle
Bir sen
Bir sen filizlendirdin yaralı kalbimi gülüşünle

Sen,Çocuk ;
Aşk oldun
Sevda oldun
Umut oldun
Aş oldun
Ekmek oldun

Çarptın z/amansız hüznümün duvarlarına
Anıları bitmemiş düşlerimi alıp götürdün küçücük heybetinle
Mıhlanmış bakışlarımı araladın

Sen,Çocuk ;
Yağmur olsun adın

Sen gelince ;
Yağmurları hasretliğimi dindirdi mutluluk gözyaşlarım
Hayal bile edemediğim mucizeleri beklerken
payıma sen düştün
Koynuma soğuk işlemez oldu
Sıcaklığında eridi sinemin buzdağı

Ne iyi etinde geldin
En güzel düşler geldi
Aşk oldun
Sevda oldun
Umut oldun
Aş oldun
Ekmek oldun

ÖLÜMLERDEN ÖLÜM BEĞENİYORUM...

Sağır ve dilsiz hecelerim vardı
Gıyabında tutuklama kararı çıkartılmış şiirlerim vardı
İltica etmiştim yüreğine bir gece vakti
Yokluğun iç savaş çıkartırdı bedenimde sonra...

Gitmeliyim "biz"den
En tenha köşelerde kuytu bir memlekete
Ayaz akşam vakitlerinde düşmeliyim yollara
Bir yanım sensizliğe yanarken diğer yanım üşüyor

Yüzüm kaçaktır gözlerinde
Gözlerim firaridir bilinmez şehrin ışıklarında
Zifiri karanlıklar taşırken beni geceden geceye
Bir yanımda sen diğer yanımda ...

Yağan yağmurun son hecesiyim artık
Bardaktan boşalırcasına dökülür sana dair şiirlerim
Hasretin tam onikisinde (d)üşüyorum yine sana
Bir yanım gözlerinin mavisine diğer yanım avuçlarına

Ölümlerden ölüm beğenirim intiharlarıma
Ölüm kokusu sarmışken alacakaranlık akşam vakitlerini
Sarhoş naralarım delecek gecenin ortasını
Dokunmayın şimdi bana
Düş kokulu gecenin ıssızlığına dalmışım
Ben bugün hüzünlere adamışım kendimi

Yarın sana uyanmak için
Ben bugün sessiz bir harf, sensizliğe söylenen sesli harfiyim

Dokunmayın şimdi bana
Ölümlerden ölüm beğeniyorum intiharlarıma
Paslı bir bıçak ucu boynumu kesmekte
Sivri bir hançere yaslamışım gövdemi
7.65 mm lik namlunun ağzındayım

Bir masalın son cümlesiyim artık
Bir yanım var diğer yanım yok...

ÖLÜME YÜRÜYÜŞ...

Devrime yürüyen bir militanım
Barikatlarda sipere durmuş genç bir delikanlıyım
Özgürlüğü kuşanmış bir eylem
Mayın tarlasında bir çıft kol, bir çift ayak
Beni hemen şimdi vurun
Beni amed işkence hanelerinde öldürün
Filistin askısına asın öyle öldürün
Beni meydanlarda öldürün
Panzerler ezsin yüreğimi
Beni Sibel Yalçının yanına gömün
Beni dergi dağıtırken ayağımdan vurun
Yada beni Engin Çeberin yanına gömün
Beni Cumartesi annelerinin yanında vurmayın
Ağlamasın analar, yazıktır gözyaşlarına

Kan kokan bir mayın tarlasıyım
Ölüm mermi çekirdeği
Renklerini çiçeklerden almış
Yüreğini devrime açmış
Bağrına hasretleri dizmiş
Zafere söylenen bir türküyüm diclede
Kerbelada ağıt
Munzurun yoldaşı

Hasankeyfin sularına gömün beni
Beni newroz ateşlerinde yakın
Küllerimi savurun fıratın coşkusuna
Leylanın kavuşamadığı Ferhatının yanına gömün
Antik çağ tapınaklarına hapsedin

Korkmayın cellatlarım beni vurmaktan
Beni istediğiniz yerde vurun
Toplu cesetlerin yanına gömün
Asit kuyularına atın
Kurşunlara dizin

1 mayıs meydanlarında işçiyim
8 Mart mitinglerinde anaların yoldaşıyım
Bağrında Sevgi barındıran çiçek bahçesiyim
Kömür gözlü yare hasret sevda mahkumuyum
Yumruğu havaya sıkılı devrimciyim
Nasırlı elleriyle demir döğen bir işçinin oğluyum
Buruşuk dudaklarının arasında ağıtlar yakan ananın evladıyım

Evi barkı yağmalanmış köhne bir barakayım
Köyü talan edilmiş bir ırgat
Marş söylemeden duramayan 16 yaşında fidanım
Ben Denizim, Mahirim, Yusufum
Kaypakkayayım
Ape Musayım

Beni dersimde vurun
Beni madımakta yakın
Gözlerimden bir köprü kurun cizreye
Damarlarımdan aksın Munzur

Ey Ölüm...!!!
Haydi gel, korkma benden
Ne çok uzak nede çok yakınım sana
Ey Ölüm...

ESKİ MISIRDA BİR TANRI...

/ Terk edilmiş yalnızlığa bürünüyorum bir anda
İçimde hükümsüz sızıların girdabı

Ra isminde eski mısırda bir tanrı
Yeni bende sen diye bir tanrı
Hangi tanrı daha aşıktı mabedine giren sevdalısına /

ELDE VAR HÜZÜN...

Şimdi hasretini koynuma aldım
Büyük bir şehri sızlatacak kadar ağırdı yokluğun
Zifiri karanlıkların halden bilmezliğine yanarım,
yanarımda...
Ve zaman sancılarını çarpar yüreğime ansızın

Susarım...
Susarımda elde yine var hüzün

Adımız hüzün şimdi
Adımız gözyaşı

Aşk yeni kimliklere büründü yorgun yüreklerimizde
Ve sevdik
Ve inandık

Dört mevsim, on iki ay
Bir dünya yarattık avuçlarımızda
Bir masal yazdık yüreklerimizde
Çılgınlıklar kuşandık bedenimizde
Aşkı özel ve güzel kıldık
Ahh ahh, ne yazık ki
Elde var hüzün

Gün olur susar
An gelir çığlık oluruz
Bizsizlik ölümün başlangıcı
Bir damla biz bin nefes olur

Aylardan ağustos
Yağmurum eksikti oda geldi
Tam oldu hüzünler / ellerimde
Gözlerim yaşlar biriktiriyor yedeğinde
Ben gördüğüm düşleri umutlara adarken
Ey yeni tanrım düş artık göğünden içime
Kutsal kıl bizi...
Ra utansın tanrılığından...

YÜREĞİ DAĞLIM...

/ Sana firar ediyorum şimdi
Gözlerine kıvrılıyorum
Avuçlarında gizleniyorum
Yüreğine sığınıyorum

Üşüyorum, titriyorum
Düşüyorum gözlerinden
Tut Beni
Tut
Tut /

Ah yüreği dağlım
ah munzur kokulum
Koynumda biriktiririm Munzur serinliğini
Bir dağ yangını dolaşır diclenin eteğinde
Zazaca ağıtlar yakarım yokluğuna

Kavga işte, ne güzel
Hayatla kavgam
Ve
Sana adanmış bir direniş

Yolumuz uzundu
Dağlar daha uzaktı, uzadıkça uzadı
Gülüşlerimizi özlemlerimizin pusularına esir verdik
Şuramızda, tamda şuramızda hasretler saplı

Hikayemiz uzundu, soluğumuz kesilirdi
Soluğunu bize bırak ey küskün dersim
Umudumuzun rotasında Şiirin göçü başlamıştır
Hüzünlerin ıslak melodisi çalınır kulaklarımıza

Ah yüreği dağlım
Şimdi iki dersim, bir Munzur dolusu yalnızlık var
yüreklerimizde
Sen dersim kadar uzağımdasın
Ben zamanın terk edilen kentlerinde
Bakışlarım eski bir harabeyi anlatır
Yalnızlıklarımın en ortasında vaveylalarım sanadır
ey Munzur kokulum

Şimdi İkimizde sindirdik dersimin küskünlüğünü içimize
Kabullendik özlemlerimizin tiryakiliğini
Hasretliğimiz büyürken zulamızda
Çocuk yüreği kadar masumdu gözyaşlarımız
Düşlerimiz munzura akardı gecenin bilinmezliğinde

/ Ben halen firardayım
Sen, sen yoksun /

Ah yüreği dağlım
Bilesin Munzur sana küskün
Ben sana küskün

Ah yüreği dağlım
Bilesin dersim sana hasret
Ben sana firari

Sana dair
Yokluğuna dair
direnişim sürecektir...

DİYARBEKİR'E DAİR

Sevgili *Ahmet Kaya* Anısına...

Artık yolculuk vakti, elveda dostum
Farzet hiç tanışmadık seninle
Tutunmadık dallarına umudun
Puslu zamanlarında yürümedik yollarında Diyarbekir'in
Silme, bırak ıslak kalsın gözlerim
Tuz serpme yaralarıma

Yürek yüreğe dolaştığımız Diyarbekir caddelerinde
Çığlık çığlığa naralar atmadık
Özgürlük şarkılarını söylemedik farzet
Farzet ki Faşist afişlerini yırtmadık neşeyle
Umutlarımızı yitirmedik karakollarda
Gözyaşlarımızı görmedi gardiyanlar
Kusmadık kinimizi köşe başlarına
Sabahı olmayan gecelerin karanlıklarında üşümedik say
Say ki İncinmedi gururumuz sürgün yerken Diyarbekir'den
Yaşamadık say memleket hasretini
Ağlamadık gurbet akşamlarında soğuk duvarlara yaslanarak

Artık yolculuk vakti, elveda dostum
Mavi hayallerimizi yaşadık say
Sevdalarımızı itip bir kenara
Beyaz güvercinler uçurmadık semaha

Şimdi yalnızlığımızla hüzünleri besteliyoruz ikimizde
Mangal yüreklerimizde
Eşkiya gözlerimizde
Firari hayallerimizde
Mahpus köşe başlarında

İSTANBUL'A AŞK KARIŞMIŞ...

Mavi düşler ve simsiyah gecenin arasında bir yerlerdeyiz
Sevdamız yalnız bir masal
Kimsesiz bir çığlık karışır dudaklarımıza
Çıplak tenlerin sıcaklığı bedenimize sürülür
Sızıları banarken ellerimize
Kahve koyusu yalnızlığa bürünüyor sevdamızın yalınayakları
Hüzünertesi günlerden efkarlı bir koku sinmiş gövdemize
Aylardan mavi bir sonbahar kasvetine bürünmüş
uzun soluklu cadde
Biz; ayrılıkları yıldızlarla aynı geceye gömeceğiz
Üzerine bin tonluk keder
Onunda üzerine hasretliğin sonunu döşeyeceğiz
Kıyamet ayinleri düzenlenirken derin bir gecede
Tanrılar yeryüzüyle alay edercesine aşıkları yakardı köşe bucak
Etlerini kırmızıya boyar
Ve gecenin gözlerine sürmeler çekilir aşıkların bedeninden
Sevişen cümleler tükeniyordu küllerin arasında

Kıyamet sessizliği kapladı dört bir yanını koca İstanbulun
Ve;
İstanbul karanfil kokarken
Tanrısal bir güç hükmedecek tohumlarına

Sıra bize gelmişti
Önlerde ayrılmıştı yerimiz
Boğazına düğümlemişti bizi

Elimizi vermiştik bir kez
Kolumuzda yetmez oluyordu
İştahı yerindeydi koca İstanbulun...

Bugün bizi anlat ey İstanbul
İçine dök bizi
Biz susup dinleyelim seni öylece
Mavi satırlarla iki satır Şiir karala göğüne
Kendimizi sana emanet ettik
Sıkı tut ellerimizden
Şehrinin kahramanları ilan et bizi
Destanlaştır sevdamızı

İstanbul İstanbul olalı böyle bir aşk görmemiştir
On bin yıllık hasretliğin bitmesine tanıklık edecek
Ve şanslı hissedecek kendini
Önce uzaktan izleyecek derin gözleriyle
Ellerimiz birleşecek elleriyle
Büyük bir iç geçirecek
Bağrına basacak bizi
Kokumuz sinecek tenine
Kuşanıp sevdamızı bedenine
Türküler besteleyecek ikimize
Şiirler yazacak ayaz akşam vakitlerinde sevdamıza
Ey İstanbul
Zamana yenik düşürme bizi
Ayırma ellerimizi
Yeniden on bin yıllık hasretliğe mahkum etme bizi
Ayrılığın kapısını aralama gövdemize

Aşkımıza ilişme İstanbul
Şiirime bulaşma İstanbul
Sürme yaralarını tenimize
Bırak bizi bize...

YALNIZLIĞI KENDİNE SAKLA...

İltica etmişse dilimden dökülen iki kelime
Ve gözyaşı döküyorsa ay ışığı gözlerimde
Eylül gelmiştir sonbaharıma
Sen kokmasada haziran akşamları
Ihlamurlar bekleyiştedir savrulmak için geceye
Hazır tenlerimiz nezarethanemizde çürümekteyken
Sürelim yüzümüze anarşist sevişmelerin ıslaklığını

Ben seni değil bende doğan seni sevdim
Yıldızlara dokunup içinde ışığı büyütmek gibi
Ben seni değil kadife tenini sevdim
Serin sabah esintilerine yüzünü sürmek gibi

Ben seni dün değil
Uykusuz bir düşün uyanık imgesinde sevdim seni
Telaşla gecesini arayan zifiriler gibi
Ben seni yarın değil
Bugün sevmeye yeterim
Ana sütü gibi helal

Sonsuz bir hüzün düştü geceye ceylanların bakışlarından
Benim içime düşen karanfil gülüşün gibi
Bir tutamda keder aktı yanaklarımdan sabahın seherine
Akşamından vazgeçmek zorunda kalan mor gece gibi
Ben seni değil umman kokunu sevdim
Bozkırların asmin kokusuna hasreti gibi

Ben seni değil ipek saçlarında meşki sevdim
Geceyi koynuna alan gökyüzü gibi

Ben seni Şiir ikindilerinde sevdim
Yazdım, kazıdım kağıdın ruhuna
Soğuk hücre duvarlarına atılan çentik gibi

Bir damla olsun canım çekmiyor uyku
Gecenin göbeğine kıvrılmışım avuçlarımda yüreğimle
Kızıl bir yalnızlık tuvalidir gökyüzüne çizdiğim
Paletimde bir tüp gece siyahı ile
Hali hazırda kavgam sürerken yıldızlarla
Seni anlatayım ay ışığına iki satır Şiirimle

Yalnızlığı kendine sakla
Ben seni ıssızlığın gözlerinde sevdim
Mahşere saklanan günahlar gibi...

Ben seni sevdim, çok sevdim...
Aşkım kavgamdır zulamda...

GECENİN GÖZLERİNE DÖKÜLEN KELİMELERİM

Şiir olmayı hak eden bir yüreksin
Gözlerini gözlerime çivilediğim bir resim karesi
Sözlerin ince bir sızı
Gülüşün ab-ı hayat
Sen Şiir olmayı hak eden bir yüreksin
Bilesin ki sen aşksın...
Sokağa çıkma yasaklarında aradığım sendin
Gözlerinin coğrafyasında mevsimlere iliştir beni
Kaçak zamanlarda büyüt sevdamızı

Uyan, uyan ve sarıl bana
Sarıl, sarıl ve kutsasın kokun ruhumu
Bir sevda ayiniydi; ruhum sana kurban edilmişti
meleklerin ellerinde

Mülteci sızıları karşılıyorum yokluğunda
Bayram havasında
Sevgili edasında
Bir otobüs durağında
Kapı eşiğinde
Gece gece

Gecenin yüreği karanfil kokuyor
Yıldızların gözleri gelincik
Göğün efkarı leylak kokusu
Karanlık hıçkırıklara bürünüyor ay'ın yamacında

Çok uzun zaman oldu susmayalı
Yüreğimle konuşmaya başladığımdan beri
Yokluğuna dönünce yüzümü
Yüreğim susardı yine beş vakit

Gecenin gözlerine dökülüyor dilimden iki kelime
Biri "sen"
Diğeri "biz"
Gece boynunu büküyor
Yıldızlar omuz veriyor düşmesin diye aşağıya
Gece üzerime düşüyor yıldızların omzunda
Hercai bir çırpınışla
Gözyaşlarım altında kalıyor...

BİR KAĞIT, BİR KALEM YETER BANA ÖLÜR AYAK...

Sensizliğe dair yazılmış bir mektup bırakıyorum
gözlerinin yamacına

Akşam alacasıdır gözlerim şimdi
Bir tutam dudak ağrısı iliştir dudaklarıma
Hüzünlere hazır değildim oysa ki
Geldi ve yapıştı yakama

Kimseler bilmez bakışlarımdaki ağır yorgunluğu
Ve otuzuma sığdırdığım yaşam mücadelesini
Sol yanıma düşen kavgalarımdan bihaberdir cümle alem
Maviliklerim hep tedirgin
Ak'larım bir kağıdın teninde saklıydı
Bir kağıt, bir kalem yeter bana ölür ayak

An gelir uçurum kıyısı
An gelir kerpiç duvar çentiği
An gelir haziranda ölür eylülde dirilirim

Yorgun düştüysem bil ki yorgunluğum sensin
Ben hala aynı ben
Biraz çocuk
Biraz yetim
En çok sensiz
Kabullenemediğim yalnızlık düşmüşken bedenime
Tenini çiziyorum gözlerime

Hangi düşe dalsam
Mahremindeyim gecenin

Yokluğunun eylül düşlerindeyken
Senin olmadığın her yerde üşüyorum
Gözlerim düşüyor beni bıraktığın istasyonda
Yüzüme ıslak bir ayrılık yapışıyor
Kan düştü kalemime
Geceye ve Şiirime siyah ilişti
Ah, sarılmadan sana uyumak
Yastığıma sinen kokunu alamadan nefes almak
Sen dipsiz bir düşteyken
Öpüyorum dudağının kıvrımını
Ağzının kıvrımından cesaret alarak
Ah, sana sarılmadan uyumak
Örtmeden seni üstüme uyumak yok

Senden kaldı her şey bende birikenler
Ve koca bir yalnızlık çoğalıyor bedenimde
Başımı öne düşüremedi hiçbir kavga
Tek yenilgimdin

Şiirim ol hep
Bir kağıt, bir kalem yeter bana ölür ayak
Tek mevsimlik dünyam
Zamansız başlayan yolculuğum
Cama yaslanmış nemli yüzüm
İçimde ağlayan çocuk
Şiirim ol hep

Uykusuzum yine bu gece
Merak etme sarhoş değilim, çok içmiyorum eskisi gibi
Eskilerden bir kaç şarkıyla avuttum sensiz gönlümü
Yokluğuna iki satır Şiir yazmayı ihmal etmedim
Ağlamadım desem yalan olur
Ağladım, iç geçirdim ve sustum sonra
İçimin kuytularına çekildim

Başını alıp gitmek istediğin yerde bekliyorum seni
Yalnız, üşüyen, hüzünlü mektubun sahibiyim
Sahibini arayan ıssız bir adam
İki rekat hüzne boyun eğmiş ateist

Bir kağıt, bir kalem yeter bana ölür ayak
Ölüm tenime değen yosma

Ben şimdi birazda senim
Sonum ol ölür ayak
Bir kağıt, bir kalem yeter bana...

AŞKLARIN EN GÜZELİ...

Ve bu gece bahar havası gibi etimdesin
Ayrılığımızın bininci gecesi bu gece
Daha dün gibi düşümdesin, düşüncemdesin
Galiba bu gece payıma düşen özlemlerin en içlisi
Gri bir gecenin koynuna kusuyorum kinimi, sensizliğimi
Kara yazgılara bürünmüştü tüm şehir yokluğunda
Yağmur içini boşaltıyordu bulutların ardından
Her zerresini özlemle yudumladı gözlerim
Şehrin tüm köşe başları ayrılıkla tutulmuşken
Anarşist kaçışlar başlardı ayaklarımda sana doğru
Bir yol kavşağında mola verirdi iç geçirişlerim
Ansızın sustum, sensizliği dinledim bir süre
Gülüşlerim terk etti gözlerimi, yanaklarımdan süzüldü
İsyana meyilli yakarışlarım döküldü dilimden, yüreğime sıkıştı

Seni bağırıyorum geceye, gündüze, şehrime
Özgürlük ellerinde saklı
Gökyüzümden başka kimsem yok benim
Birde mavi kaplı defterim
Şiirler yazıyorum sana
Sevdamı konuşuyorum
Köklerini derinine saldığım gözyaşlarımı kurutuyorum
her sayfasında
Sana yazıyorum, sana
Hiçbir şey eskisi gibi olmayacak artık
Sen bende misafirdin

Süslü sevişmelerimiz yaşanmayacaktı
Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı
Ben sende misafirdim
Bu serüven hiç bitmeyecek sanmıştık
Bilemedik
Bilmek istemedik belki de
Ayrılık en son anımsayacağımız şeydi ikimiz için
Misafirdik birbirimize
Aşk güzelliğini sunmada cömert olamadı

Evrene armağandık
Armağandı düşlerimiz yarınlara
Yaşayamadık
Yarım bıraktık
Ne zaman kavuşsak ayrılın diyordu tanrılar
Masum gülücükler takardık yakamıza
Sevdanın son nakaratı yazılmamıştı notalara
Ayeti indirilmemişti ayrılığımızın
Gündüze ve geceye adanmıştı uzak ülke özlemlerimiz
Kavgamsın ey sevgili Tanrı ile arama girme
Umudum, düşüm, düşüncemsin

Suçluyum
Suçluyuz
Sicilimize işlenmişiz birbirimizin
Seni üstüme giyindim
Tüm suçu üzerime aldım
Sızın yakıştı kalbime
Adın yakıştı dudağıma
Gülüşün bulaştı tenime

Hadi git
Seni bırak bende

Alnı özlemle karışmış bir günışığı getir bana gelişlerinde
Dünyayı susturdum yüreğimde yokluğuna alışmak için
Öyle çoktun ki bende

Şimdilik hoşça kal
Aşkların en güzeli
Seni sana emanet ettim
Yüreğimden toplanıp gittin sanma
Beni bilirsin sevgili
Ben diye ne varsa görebildiğin
Aldanma sakın
Hepsi senin yokluğundur

Şimdilik hoşça kal
Aşkların en güzeli
Gidişin bir ihtilal gürültüsü koparırken bedenimde
Yağmurlar düşürünce iki damlasını kirpiğime
Sen gündüzüm olursun
Sarhoş yıldızlar asılınca gözlerime
Sen gecem olursun
Çocuksu ruhla üşürken tenim
Yalnızlığıma dokunan ellerin şifa olur

Gitmem gerek artık senden
Şimdilik hoşça kal
Aşkların en güzeli...

MEZOPOTAMYAM GİBİSİN, HÜZÜN KOKUYORSUN...

Karanlıklar düşüyor içime
Gece hüznünü sürüyor tenime
Varlığın uzun soluklu bir duadır
Artık versen diyorum ellerini avuçlarıma
Gel, gel otur yanıma
Omuz ol kederli başıma
Hoş geldin...

Savrulup gitme artık rüzgara, takıl gözlerimin buğusuna
Yaralı kalbime ilaç olur tek bir dokunuşun
Bir yanım cennete bağışlanır tanrıların ellerinde
Diğer yanım sana
Keskin bıçak ağzı bölerdi düşsel sevişmelerimizi
Şehir ıpıslak uyurdu gök yatağında

Tanırım seni, hem de çok iyi tanırım
Her zerreni, her nefesini, her hüznünü
Yaşanmamış kayıp zaman serüvenlerinden bilirim yüreğini
Sen bensiz, ben sensiz nefes tüketiyorduk
Yaşanılmamış her bahar ezberimizdeydi
Hayaller yurdumuzu terk etmişti
Hüznün nemli gecelerinden vazgeçemiyorduk

Hoş geldin...
Aldın beni topladın dünlü hüzünlerimden
Bir avuç düş düşürdün düşlerime

Hoş geldin
Özüme...

Gelişine dip notlar;

İsimsiz bir Şairin dizelerinde rastlamıştım sana
İlkbahar yağmurları getirdin gökyüzüme, yağdın umarsız
Gül derildi gecenin koynunda
Gece yarıldı açtı bağrını sabaha
Kasvetli yıldızlar utandı ay'ın ışığından
Ay yıldızına Özle(di)mim demekten alamadı kendini
Yıldız; sonlarının vazgeçişlerinden sahipsiz hasretlere
yolunu çizmişken
Özlem kokan o saniye titreyerek dokunur Ay'ın tenine
Ay güneşe küsen, rüzgara tövbe eden,
ve sıcağın alnına konan güneşin öpüşü gibi
Arsız bir dudak iliştiriyor Yıldızının sonbaharına...

Şimdi mutluysak ve gülüyorsa yüzümüz
Aldırmıyorsak izinsiz geçen zamana
Aynı anda nefes alıp veriyorsak
Bilki sana mülteciyim...

Hoş geldin...
Bir Eylül hüznü
Bir Eylül coşkusu gibisin
Koyu yalnızlık kahvesi ikram ediyorum önce
Sonra gözlerimdeki nemi kurut ellerinle
Mavisine al yüreğinin...

Ağlayan bir adam, üşüyen bir kadın
Ne sen ağlat gözlerimi
Ne ben üşüteyim tenini

Gel, gel otur yanıma
Hoş geldin

Aylardan Kasım yalnız, soğuk bir gecenin bi vaktinde yazıldı,
niye yazıldı bilmiyorum ama bir anda yazıldı bu satırlar...

Gecenin bağrına düşen düşüncelerim
böler ay'ın uykusunu usulca
Yıldızlar bağrını açmıştır karanlığın ihtişamına
Şehrin koynuna Süzülmüştür gece kuşları
Savrulmuştur kurumuş yapraklar kaldırım boyu
Beyaz bir gece dileniyor şehrin sokak çocukları

Saçları ipekten bir gece kayar gider gözlerimizden
avuç içlerimizden terlemiş bir işçinin hüznü
Nasırlaşmış elleriyle bir çifti geçer gözlerimizin kıvrımından
Yalın ayak bir köylü çocuk yürür yüreğimizin kıyısından

Gülüşlerimiz karşılıksız sızılarda boğuşurken hüzünler
çirkinliğimizi anımsatır kör bir gece vakti
En solgun mevsimlerden geçerken gözbebeklerimiz
kirpiklerimiz takılıyor hayatın tenine
Akşam karanlıkları yoksul anıları canlandırırken düşlerimizde
Gerçeğe dönüşen hayallerimize siniyor gecenin mavisi

HEJAN'IM; ALIN TERİM...

Sen alın terim
Sus oldum gecenin içinde
Puslandı gece gözlerimde
Tam ortasında göz göze geldiğimiz yıldız düştü yüreğime
Kahverengi bir yalnızlık kapladı bedenimi
Zemheri kavuşma başladı gökle yer arasında
Ayrılığın en koyu rengi kayboldu
Suç çoğalır köprü altlarında
Cürümsüz suçlu sayılır hüzünlü şarkılar
Şiirlere müebbet verilir kağıt ile kalem arasında
Ekmeği banacak suyun tası kırılır
Bir iç çekişe özgürlük verilir iki dudak arasında
Sen tutuklu ben tutuklu
Dışarıda gece özgür
Elimde kalem özgür
Sen alın terim

İntiharlarıma taşıyorum gecenin gözlerini
Bir Şiir ağlar yüreğimin saklısında
Bir tutam soluk düğümlenir boğazıma
Mavzer bakışların siperlenir zulamda
Taze simit kokusu karışır nefesime
Sen alın terim
Çerçevesinden taşan düşleri biriktiriyorum
Ve öznesiz kelimeler ekleniyor Şiirlerime
Kokun tenime ilişiyor Hejan
Sorgusuz sualsiz öpüşlerini yüklüyorum dudaklarıma

Korkma Hejan
Korkma sevgilim
Tarih işlememiştir daha bizi sayfalarına
Hikayemiz yazılmamıştır

Düşün kimliğim oldu şimdi
Ağla, ağla memleketimin yoksul kızı Hejar
Çıkmaz bir sokak istemiyorum umutlarıma
Hep sana giden bir yolcuyum aslında
Her ayrılıkta seni çoğaltmak
Her hasretin ertesinde senden uzak kalmak
Son yağmuru giyinişidir gözlerimin
Son bir kez daha iliş koynuma Hejan
Sen alın terim

HEJAN (KÜRTÇE): (TÜRKÇE ANLAMI) DEĞERLİ İÇİMİN TENHALAŞTIĞI SAATLER...

Kendi kalabalığından kaçan şehirler gibiyim bu gece
Masallar kabullenmiyor beni
Mevsim katıksız yalnızlık şimdi ölüler mezarında
İçim kar beyazı ayrılıklardan dökülmüş
Masallardan düşüyorum bu gece
Ve bir martının gözlerinde üşüyorum

Yüreğimin en işgalsiz yerine sığdırdım çocuk gülüşlerimi
Umutlarım Birikti şiirin ilk harfinde
Gecenin ellerinden sıyırıp gövdemi
Düşüyorum Şiirin gözlerine
Gökyüzü mermi çekirdeği ağırlığında

Şehir uzanır sabahın koynuna
Kıpırtısız, sessiz
Sessizliğe büründü Şiirlerim şehrin koynunda
Bir sus giyindim üzerime
Saat içimin tenhasını beş geçiyor...

Saçlarının mistik kokusu avuçlarıma dolanırken
büyümeli düşlerimiz ikimizin arasında
Gün olur Şiir yazarsan sevgilim
Beni suçlu yazma
Ve gün gelir resim yaparsan sevgilim
Yağmur yağdırma şehrimize...

Acemi hüzünler düşüyor ellerime
Uykuya hapsedilmiş düşlerim gülümsüyor
İçimin tenhalaştığı saatlerde kaç ölüm düşer toprağa
Gece ağız dolusu ağlar şehrin üstüne
Tenim karışır aynalara tamda o saatlerde

Bir gece vakti Şiiridir bu
Saat içimin tenhasını beş geçiyor...

KARA YAZGILI ŞEHRİM; SİVEREK

Siverek çocuğuyam ben;
Silah seslerinin gölgesinde doğmışam
Silahların namlusunda büyümüşem
Gövdemi yaslamamışam tutsak yarınların heybetine
Kapitalizmin iştihamına kaptırmamışam kendimi
Siper etmişem bedenimi faşist namlularına
Mavi hasretliklere bel bağlamışam
İncitmemişem gururumu mapus damlarında

Siverek çocuğuyam ben;
Hayata küskün olmadım hiçbir zaman
Hep bir umut,hep bir fidan yeşertmişem onurlu yarınlara
Onurumu ayaklar altına almadım hiçbir zaman
/ Kefenin cebi yok demişem
Öte yana hep hazır ve nazır olmışam/
dediği gibi Ahmet Kayanın

Siverek çocuğuyam ben;
Anamın diktiği yamalı elbiseler içinde büyümüşem
Babamın sabır taşında yüceltmişem adımı
Avlumuzdaki asma ağacanın gölgesinde koşuşturmuşam
Oyun bahçemizdi orası
Ilık akşamların sonrasında
taht üzerine serili yorganların üzerinde gökyüzünü izlerdim
Yıldızlar üzerime boşalacak gibi olurdu
Elimi uzatsam tutacak gibiydim
O kadar yakın, o kadar uzaktılar bana, biliyordum

Siverek çocuğuyam ben;
Küllerinden arta kalan bir şehrin çocuğuyam
Yarpuz tadında sevdam vardı
Kökleri içime dolanan bir aşktı benimkisi
Mahpus yarim, şimdi nerelerdesin
Üzerime yıldızları örterdim her gece yokluğunda
Gece kuşlarının sesi çınlardı kulaklarımda
Ben geceyi severdim, gece şiirleri
Oturup Şiirler yazardım geceye ve sana

Siverek çocuğuyam ben;
Mezopotamyanın yüreğindeki sessizlik düşmüş memleketime
Anaların bağrından kopmuş içli ve
derin ağıtlar yükselir gökyüzüne
Kara yazgılar yazılmıştı tenine

Ape Eminin torunu
Siverek çocuğuyam ben
Ben Siverek çocuğuyam...